

AVĪZE **Piebaldzēniem**

Nr. 3 (157) 2011. gada marts

Jaunpiebalgas novada izdevums

*Aijā, bērniņ, mazulīt,
Kas tevi šūpo, kas aijā?
Tētiņš šūpo, māmiņa aijā,
Lai tek drīz (i) kājiņām.*

**Dzimuši -
Niklāvs Ralfs Leimanis,
Gunārs Vilnis,
Viktorija Stalaža.**

Sveicam vecākus!

MAKŠĶERNIEKIEM

Dienas, kad ķeras ļoti labi – martā -
19.,20.,23.,24./ aprīlī – 1.,7.,9.,12.,14.

Dienas, kad ķeras labi – martā -
26.,27.,28.,29./ aprīlī –
2.,3.,5.,8.,13.,17.,18.,19.

Šajā numurā:

- jaunumi novada domē
- pasaules jaunpiebaldzēnu salidojums
- vidusskolai-65
- sporta aktualitātes
- kultūras notikumi

Eiropas kalendārs

2011.gada marts/aprīlis

Marts

24. Eiropadomes sanāksme 24.-25.marts
25. Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena
Grieķijas valsts svētki
Brīvības diena Baltkrievijā
27. Pāreja uz vasaras laiku par stundu uz priekšu
Plānots: Rumānija un Bulgārija Šengenas zonā

Aprīlis

1. Joku diena
7. Pasaules veselības diena
11. ES ilgtspējīgās enerģijas nedēļa 11-15.aprīlis
12. 50 gadi kopš pirmā cilvēka lidojuma uz kosmosu
17. Parlamenta vēlēšanas Somijā

Jaunpiebalgas novada attīstības fonda pirmā nodarbība

Tikai šajās dienās tā pa istam sāk sulot mūsu kļavas, pamazām pildās traukos pavasara saldā garša, un kā traki izslāpuši dzeram šo dzīvības eliksīru ar neremdināmu baudu. Laikam šīs ziemas sniega pārbagātība un spītīgā nepiekāpība pavasara priekšā mani tā nogurdinājusi, ka pirmajos plus grādos gluži kā putns izlidoju jau spīgtajā, pavasara vēsmu pilnajā gaisā, lai atkal dotos pēc kārtējās dzīvības ūdens krūzes.

Kāds lielisks cilvēks un labs mans bijušais skolēns sasveicinoties allaž saka – dzīve ir skaista! Man tad nobrūk un izčākst smagums un pelēkums, pleci neviļus izslīenas taisnāki un nomāktais vaigs izlidzinās. Viņš nes labo enerģiju citiem un arī prot par sevi pastāvēt. Jā, lai arī cik grūts un sarežģīts ir šis laiks, kurā dzīvojam, mēs nedrīkstam zaudēt prieka brīžus – spēju priecāties par katru jaunu dienu, pirmo uzriedējušo sniegpulkstenīti un mällēpēni, skolasbērna dāvāto smaidu un pretimbraucēja sveicienu, par jaunu pienākumu, ko dzīve mums atkal ieliek rokās...

Zinu, cik bieži pārņem nemiers un rūpes – vai spēsi pienācīgi pabarot savējos, bērniem nodrošināt labu izglītību, apsēt laukus un samaksāt nodokļus. Virsū nemitīgi gāžas raizes un satraukums par rītdienu... Ja ļausim sevi pārņemt nepārtrauktajam stresam, ja nepastādināsim sevi un neiemācīsimies ieraudzīt kaut ko labu arī pelēkajā ikdienā, iemantosim tikai slimības un atsvešinātību ģimenē. Te der atcerēties viedo atziņu: „Ja nevari mainīt apstākļus, maini attieksmi pret tiem!” Apstāsimies! Atbrīvosim savu dvēseli no uztraukuma un bailēm! Sarīkosim sev un ģimenei miļu pārsteigumu vai draugiem - svētkus! Nedzīvosim taču mūžīgā un nebeidzamā pienākumā!

Man patīk vērot spožos uzņēmējus un iestāžu vadītājus, un arvien klusi viņus apbrīnoju par mākslu pasniegt sevi kā gatavu, līdz niansēm izstrādātu tēlu: gadījumam atbilstoši ģērbušos, frizētus un grimētus, smaidu sejā, vieglās sarunās ar jebkuru jebkurā situācijā. It kā nebūtu milzu nervu spriedzes, ikdienas nebūšanu mājās un ģimenes attiecībās, it kā viņiem izturības sliekšnis būtu īpaši augsti uztrenēts. Tikai neviļus var uztvert arī nogurumu, apnikumu un skumjas acis. Jā, katrs mēs esam un paliekam tikai cilvēks, lai cik augstu stāvokli sabiedrībā iemantojis. Tāpēc neaizmirsīsim palaiķam palutināt arī sevi! Atradīsim brīdi sirds nodarbei – grāmatai, dziesmai, mūzikai, tuvam cilvēkam, kādam jaukam niekam! Dzīvosim arī sev par prieku! Tad pratīsim prieku radīt – un tādi mēs visvairāk būsīm nepieciešami savai ģimenei un apkārtnējiem.

Pavasaris ir klāt. Tas taču ir tik jauki, tāpēc krūtīs uz priekšu, degunu gaisā, un dzīvesprieka vārtu spraudziņa jau veras arī Tavai kājai!

Zane Althabere

2011. gada 14. februāra novada domes sēdes

lēmumi:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes saistošos noteikumus Nr. 1 „Par Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2011.gadam”.

2. Uzsākt Jaunpiebalgas novada Attīstības programmas izstrādi.

3. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes 27.12.2010. saistošo noteikumu Nr. 23 „Par grozījumiem 2009. gada 14. septembra saistošajos noteikumos Nr. 23 „Par sociālajiem pabalstiem Jaunpiebalgas novadā”” precizējumus.

4. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes 27.12.2010. saistošo noteikumu Nr. 24 “Par grozījumiem 2009. gada 14. septembra saistošajos noteikumos Nr. 24 „Par materiālo pabalstu piešķiršanu Jaunpiebalgas novadā”” precizējumus.

5. Par deklarētās dzīvesvietas anulēšanu J. J. un J.J.

6. Ideju konkursa par Jaunpiebalgas novada ģerboņa skiču izveidi konkursu beigt bez rezultātiem.

7. Atcelt Jaunpiebalgas novada domes 2009. gada 23. februāra lēmumu 21.& 21.p. „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu zemes lietojumiem, kuri nav veikuši zemes kadastrālo uzmērīšanu vai nav veikta priekšapmaksā”. Atzīt un atjaunot A. A. īpašuma tiesības un mantojuma zemi 2,9 ha platībā „Krogzemji”, kadastra apzīmējums 4256 011 0095, pamatojoties uz Vidzemes apgabaltiesas 2010. gada 14. decembra spriedumu. Izslēgt no Jaunpiebalgas novada domes bilances zemes vienību „Krogzemji”, kadastra apzīmējums 4256 011 0095, - 2,9 ha platībā.

8. Lūgt E. Z. iesniegt papildus informāciju par plānoto projektu elektroenerģijas ieguvei uz Gaujas upes nekustamā īpašumā „Gaujas Magones”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads. Noteikt, ka atbilstoši Zosēnu pagasta teritorijas plānojuma Apbūves noteikumu 6.4.2. punktā teiktajam, aizliegts būvēt mazos HES uz Gaujas upes.

9. Ierakstīt zemesgrāmatā uz Jaunpiebalgas novada domes vārda rekonstruēto notekūdeņu attīrīšanas iekārtu Sporta iela 8, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, saskaņā ar 2010. gada 17. novembra aktu par ēku pieņemšanu ekspluatācijā.

10. Iekļaut pašvaldības pamatlīdzekļu sastāvā neprivatizēto dzīvokļu īpašumu dzīvojamā mājā “Dzelmes”, Melnbārži, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads.

11. Ierakstīt zemesgrāmatā uz Jaunpiebalgas novada domes vārda pašvaldības pamatlīdzekļu sastāvā esošus dzīvokļus: Gaujas iela 33 dz. 8, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125 un Gaujas iela 29 dz. 3, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125.

12. Noteikt Jaunpiebalgas novada domei piederošai būvei – Sporta zāle, Gaujas iela 41, Jaunpiebalgas pagasts, kas daļēji atrodas uz zemes īpašuma „Rudziši”, Jaunpiebalgas pagasts, zemes nomas līguma noslēgšanai nepieciešamo platību – 0,4 ha, izdarot instrumentālo uzmērīšanu, platība var tikt precizēta, zemes vienības daļai 0,4 ha platībā noteikt zemes lietošanas mērķi - izglītība un zinātnes iestāžu apbūve (šifrs 0901).

2011. gada 24. janvāra novada domes sēdē apstiprināja Jaunpiebalgas novada domes 2010. gada budžeta izpildi.

Pamatojoties uz likumu “Par pašvaldībām” 21. panta 2. punktu, 46. pantu un likumu “Par pašvaldības budžetu”, Jaunpiebalgas novada dome, atklāti balsojot, nolēma:

1. Apstiprināt 2010. gada Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžeta izpildi ar sekojošiem rādītājiem:

Ieņēmumi - LVL 1 971 259,00

Izdevumi - LVL 2 539 604,00

Ieņēmumu deficīts - LVL 568 345,00

1. Apstiprināt 2010. gada Jaunpiebalgas novada domes speciālā budžeta izpildi ar sekojošiem rādītājiem:

Ieņēmumi - LVL 42 613,00

Izdevumi - LVL 63 599,00

Ieņēmumu deficīts - LVL 20 986,00

2. Apstiprināt 2010. gada Jaunpiebalgas novada domes ziedojumu izpildi ar sekojošiem rādītājiem:

Ieņēmumi - LVL 1690,00

Izdevumi - LVL 1724,00

Ieņēmumu deficīts - LVL 34,00

Sagatavoja Dace Bišere – Valdemiere

25. marts – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

1949. gada 25. martā notika visplašākā Latvijas iedzīvotāju izsūtīšana uz Sibīriju un citiem attāliem PSRS reģioniem.

Otrā pasaules kara beigās, 1944. un 1945. gadā, Latvijā tika atjaunota padomju vara. Jaunās varas pārstāvji rosīgi meklēja latviešu karavīrus, „pašpārvaldes” darbiniekus un inteligentus, kas bija aktīvi darbojušies vācu laikā. Arestētajiem tika piespriesti ilgstoši soda termiņi no 10 līdz 25 gadiem spaidu darba nometnēs (lēģeros) Sibīrijā un citos nomaļos PSRS reģionos.

Pēc 1945. gada deportācijām izsūtīto skaits nedaudz samazinājās, tomēr Latvijas iedzīvotāji turpināja dzīvot pastāvīgās bailēs, jo gandrīz ik dienas kāds tika arestēts.

1948. gadā kompartija gatavojās sākt veidot zemnieku kopsaimniecības pēc Krievijas parauga. Latviešu zemnieki negribēja labprātīgi atteikties no savas zemes, tāpēc tika organizēta jauna izsūtīšana, kas skāra galvenokārt „kulakus” jeb, latviski, „budžus”. Par „kulakiem” tika uzskatīti visi turīgie zemnieki, kuriem bija labāk iekoptās saimniecības.

1949. gada 25. martā deportēja apmēram 43000 cilvēku. Izsūtīja zemniekus, jo viņi bija galvenie nacionālo partizānu atbalstītāji. Šī izsūtīšana tika īstenota, lai nostiprinātu Latvijas laukos padomju režīmu.

1949. gada 29. janvārī PSRS Ministru padome pieņēma slepenu lēmumu par masveida deportācijām Baltijas republikās. Saskaņā ar šo dokumentu pirmām kārtām deportācijai bija pakļauti „kulaki” un viņu

ģimenes locekļi.

1949. gada 17. martā LPSR Ministru padome pieņēma lēmumu „Par kulaku ģimeņu izsūtīšanu ārpus Latvijas PSR”. Bija paredzēts izsūtīt ap 10000 ģimeņu. 1949. gada martā izveda apmēram 13500 ģimeņu, to skaitā 9250 zemnieku ģimeņu, kopā vairāk nekā 43000 cilvēku. Katra izsūtītā ģimene varēja ņemt līdzi viņai piederošo mantu – apģērbu, traukus, sīko saimniecības inventāru un pārtikas produktus, bet viss pārējais īpašums tika konfiscēts. Pēc oficiālo varas iestāžu norādījumiem izsūtīto saimniecībās palikusi labība bija jānodod valstij, kartupeļus vajadzēja realizēt finanšu orgāniem, bet personīgās mantas pārdeva vietējo patērētāju biedrību veikalos. Daudzi kulaku saimniecībās palikušie lopī un lauksaimniecības inventārs bez atlīdzības tika nodots kolhoziem, bet daļa mantas tika paņemta nenomaksāto parādu segšanai.

Cilvēkiem, kurus izsūtīja, bija jāparaksta šāds dokuments:

„1949. gada...aprīlī.

Man, izsūtītajam latvietim (latvietei), [...] ir paziņots par to, ka es pēc PSRS augstāko varas orgānu rīkojuma esmu izsūtīts (-ta) uz Padomju Savienības attāliem rajoniem uz mūžīgiem laikiem bez tiesībām atgriezties iepriekšējā dzīves vietā.

Man arī ir paziņots, ka man bez Iekšlietu ministrijas vietējo orgānu atļaujas nav tiesību no šejienes izbraukt, kaut vai uz laiku mainīt dzīves vietu un darba vietu. Es

arī zinu, ka šā paraksta pārkāpšanas gadījumā saskaņā ar PSRS Augstākās padomes Prezidiņa 1948. gada 26. novembra lēmumu mani sauks pie atbildības un notiesās katrogas darbos uz 10 gadiem. Ar 1948. gada 26. novembra lēmumu esmu iepazīstināts (-ta).

Paraksts.”

Jau tūdaļ pēc aizvešanas uz Sibīriju daudzi izsūtītie dažādām PSRS centrālajām un republikāniskajām iestādēm, kā arī amatpersonām rakstīja iesniegumus ar lūgumu pārskatīt viņu izsūtīšanas lietas un ļaut atgriezties Latvijā. Pārbaudot šos iesniegumus, izrādījās, ka ļoti daudzas ģimenes bija izsūtītas, pat rupji pārkāpjot dažādas izsūtīšanas instrukcijas un norādījumus, ka daudzi dokumenti par piederību „kulaku” slānim bija sastādīti pavirši, pat falsificēti.

Pēc 1956. gada, kad tika publiski nosodīts „Staļina personības kults”, varas iestādes pārskatīja izsūtījumā esošo cilvēku lietas. Daudzus atzina par nevainīgiem, atcēla nepamatotās apsūdzības (reabilitēja). Šo cilvēku vidū bija daudz latviešu. Reabilitētajiem cilvēkiem atļāva atgriezties Latvijā. Īpašums, kurš tika konfiscēts izsūtīšanas brīdī, izsūtītajiem atgriežoties atpakaļ, netika atdots.

Vajadzēja paiet daudziem gadiem, lai represētie, kuri no nometinājuma vietām atgriezās, atgūtu godīga cilvēka vārdu. 1949. gada 25. martā deportētie pilnībā tika reabilitēti tikai pēc 1989. gada.

Materiālu sagatavoja

Zelda Althabere.

Martā sākas tautas skaitīšana

Kā jau iepriekš tika izskanējusi informācija par tautas skaitīšanu, tā notiks divos posmos.

No 2011. gada 1. līdz 12. martam jūs varējat aizpildīt anketu internetā. No 17. marta divu mēnešu laikā tautas skaitītāji ieradīsies jūsu dzīvesvietā.

Katram tautas skaitītājam būs apliecība ar fotogrāfiju. Palūdziet to uzrādīt! Ja rodas šaubas, zvaniet pa bezmaksas tālruni 80000777. Ikviens, zvanot uz šo tālruni darba dienās no plkst. 8.30 līdz 17.00, saņems atbildes uz jautājumiem par 2011. gada tautas skaitīšanu.

Katrs var brīvi izvēlēties sev ērtāko veidu, kā saskaitīties.

Iedzīvotājiem, kuriem nav interneta, bija iespēja šīs anketas aizpildīt Cēsu reģionālās vadības koordinācijas centra bibliotēkās, kurās ir bezmaksas internets. Tā kā personas dati ir konfidenciāli, tad bibliotēkas apmeklētājiem anketa bija jāaizpilda pašiem, izņemot gadījumus, kad personas lūdz palīdzēt to izdarīt bibliotēkas darbiniekiem.

Tautas skaitīšana nav formalitāte. Tā ir iespēja precīzi uz zināt iedzīvotāju skaitu, mājokļu apstākļus un citu valsts attīstībai svarīgu informāciju. Piedaloties jūs valstij liekat ar jums rēķināties.

Mājaslapā www.tautasskaitisana.lv atrodama saite ar tautas skaitīšanas anketu. Lai piekļūtu tautas skaitīšanas anketai, bija jāievada savs personas kods un pases numurs, savs e-paraksts vai arī internetbankas identifikatori. Jautājumi saistīti ar izglītību, darbu, valodu un mājokli. Neprasīs par ienākumiem, uzkrājumiem vai veselības stāvokli. Visas sniegtās atbildes ir konfidenciālas. To garantē Tautas skaitīšanas likums.

Tiem, kuri ārpus Latvijas dzīvo ilgāk nekā 12 mēnešus, Tautas skaitīšanā nav jāpiedalās. Visiem pārējiem dalība tajā ir obligāta. Viss būs pilnīgā drošībā, jo ir izstrādātas īpašas procedūras datu aizsardzībai, un katrs tautas skaitītājs ir personīgi atbildīgs par jūsu sniegto atbilžu konfidencialitāti.

Atbilstoši Tautas skaitīšanas likumā, Valsts statistikas likumā un Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteiktajām prasībām 2011. gada tautas skaitīšanas laikā iegūtajai informācijai tiks nodrošināta individuālo statistisko datu konfidencialitāte par katru personu un mājsaimniecību.

Valsts sekmīgai attīstībai nepieciešama detalizēta informācija par tās iedzīvotājiem. Par tevi. Par mani. Par mums visiem. Piedalies!

Jaunpiebalgas vidusskolai – 65

Jaunpiebalgas vidusskola
(1946-2011)

Jaunpiebalgas vidusskolas vēsture iedalāma trijos savdabīgos posmos: pirmie 20 gadi (1946-1966), otrie 20 gadi (1966-1986), nākamie - no 1986. gada.

Tie atšķiras ar sabiedriski politisko situāciju Latvijā - ar tai raksturīgo kadru politiku un kvalitāti, ar materiālo bāzi, sabiedrisko organizāciju lomu, audzināšanas darba virzību un tendencēm.

1946-1966

Pēckara periods ar tam raksturīgo nemieru, ar Piebalgas stacijas un Dziedāšanas biedrības drupām. Daudzu sīku kolhozu izveidošanās. 1949. gada deportācijas. Jauni iedzīvotāji tukšajās bezsaimnieku mājās ar saviem likumiem un tikumiem. Vienā no šādām mājām skola ar krievu mācību valodu, otrā-skolas internāts, trešā-darbnīca.

Vienīgā vidusskola plašā apkārtnē ir Jaunpiebalgas vidusskola - pirmā vidusskola laukos Vidzemē.

Arhīva izziņa par skolas nosaukuma maiņu

Arhīva fonda "Cēsu apriņķa Tautas izglītības nodaļa" skolu atskaitēs par skolēnu kontingentu 1945./46.māc.gada noslēgumā redzams, ka skolas nosaukums uzrādīts: Jaunpiebalgas nepilnā vidusskola.

1946./47.māc.gada sākumā redzams, ka skolas nosaukums uzrādīts:

Jaunpiebalgas vidusskola

Pamats:

FNr.238, apr.Nr.1, glab.vien.Nr.17,13, lap.32,24.

Latv. PSR CVORSC arhīva Cēsu filiāles direktore (A.Bērziņa)

Izraksts no Cēsu apriņķa TIN pavēļu grāmatas

114.pavēle.

Ieceļu sekojošus Jaunpiebalgas nepilnās vidusskolas skolotājus par skolotājiem Jaunpiebalgas vidusskolā ar 1946.gada 1.septembri:

- 1) Mariju Andreja m.Apini,
- 2) Edu Kārļa m.Balodi,
- 3) Olgu Jēkaba m. Elsiņu,
- 4) Mildu Andreja m. Freimani,
- 5) Bertu Pētera m. Misiņu,
- 6) Jāni Antona d. Ozoliņu,
- 7) Kārli Pētera d. Pureni,
- 8) Annu Andža m.Strazdiņu.

Pamats: Latvijas PSR Izglītības ministrijas 1946.gada 30.jūnija pavēle Nr.132 visp. par Jaunpiebalgas nepilnās vidusskolas pārvēršanu par vidusskolu.

TIN vadītājs: Skangals.

Bija liela vadošo kadru maiņa. Tautas izglītības nodaļu vadītāji: Tatjana Zauerhagena, Skangals, Jevgeņijs Klešs, Vizma Ovduško, Margarita Vasiļjeva, Laimonis Bušs, Jānis Šķerbergs, Grigorijs Gromovs, Gunārs Vīksna.

Mainījās Jaunpiebalgas vidusskolas direktori: **Alek-**

sandrs Kalniņš, Jānis Freimanis, Ādolfs Pērkons, Anatolijs Jekaraševs, Osvalds Pauliņš, Zigmunds Bārdiņš, Irēna Anspoka.

Par mācību pārziņiem šajos 20 gados strādājuši:

Anna Strazdiņa, Ella Bērziņa, Gaida Pidika, Elza Dickale, Velta Atause, Heinrihs Kozlovskis, Raimonds Poris.

Astrīda Knāķe (no manuskripta par Jaunpiebalgas novadu)

Pirmais direktors **Ādolfs Pērkons**, kurš izbijis frontiņieks beidzis lauksaimniecības tehnikumu Krievijā. 1938. gadā mācījies 1. artilērijas skolā toreizējā Ļeņingradā, bet 1948. gadā beidzis neklātienē arī Ļeņingradas pedagoģisko institūtu.

Tūlīt pēc kara Ā.Pērkons strādāja Cēsu vidusskolā par direktoru.

Mācību daļas vadītāja Ella Bērziņa bija iecelta par direktora vietas izpildītāju, bet viņa bija bailīgs cilvēks un meklēja direktoru, vairākkārt griežoties ar lūgumu pie Cēsu un Rīgas varas iestādēm. It kā, atbalstu nerazdama, rakstījusi pašam Staļinam. Vairāku apstākļu sakritības dēļ tieši Ādolfs Pērkons kļuva par direktoru. Skola vēl atrodas Mācītājmuižā. Bēniņu telpās bija meiteņu internāts. Turpat dzīvoja arī vairāki skolotāji un apkopējas. Skolotāju istabas nebija, bet direktora dzīvoklis sastāvēja no istabas un nokvēpušas virtuves. „Par cik nebiju precējies, novietojos melnajā virtuvē. Blakustelpa pārvērtās par skolotāju istabu. Divsimt metrus no skolas bija vecs siens šķūnis- guļbūve. To pārvedām tuvāk skolai, saslējam no jauna un uzstām skaidu jumtu. Steidzīgi vajadzēja ķerties pie jaunas skolas ēkas būves.

Aizbraucis uz Izglītības ministriju, sapratu, ka lieta ir samērā vienkārša: jāizvēlas projekts, jādabū Izpildu komitejas piekrišana (rajoni dibinājās 1949. gada rudenī. Gaujenes rajona centrs atradās tagadējā slimnīcā, kādreizējā Miertiesā) un jāizvēlas būvlaukums.

Projekti bija divi: ēka ar šauru gaiteni un otra- ar platu gaiteni, kas var būt izmantots kā rekreācijas telpa un skolas zāle. Protams, izvēlējos otro.

Drīz dabūju arī Izpildkomitejas lēmumu par jaunas skolas celšanu. Būvlaukuma izvēlē radās sarežģījumi.

Partijas komitejas sekretāram bija divi bērni, skolēni. Viņš par katru cenu gribēja, lai ēka būtu tuvāk partijas komitejai. Zinādams, ka jaunu internātu mēs nedabūsim arī pēc 10 gadiem, es centos skolu tuvāk pievilkt internātam, tas ir, vecajai skolai un dzelzceļa stacijai (autobusu toreiz nebija neviena).

Kaut gan skola palika tajā vietā, kur to biju iedomājies, manai dienesta karjerai, liekas, tas labumu nedevis. Ar 1953. gada septembri mani pārcēla darbā par Dzērbenes vidusskolas direktoru.”

No skolotājiem Ādolfs Pērkons atceras Ellu Bērziņu, Oto Vāliņu, Mildu Freimani, Annu Garo, Arturu Teikmani.

1982. gada atmiņās Ādolfs Pērkons raksta, ka viņa jaunības dienu ideāls bija Roberts Eidemanis - ģenerālis un dzejnieks. Arī armijā viņu uzskatīja par skolotāju.

Apkopojot un pētot dokumentus par pirmo Jaunpiebalgas vidusskolas direktoru, varu teikt veco sentenci- cik tā pasaule ir maza. Man Ādolfs Pērkons Mazsalacas vidusskolā, kurā mācījās, pasniedza krievu valodu. Tas bija ap 1965. gadu. Tā pasaule ir maza!

Vēsma Johansone

Pirmoreiz...

Daudz kas bija pirmoreiz. Pirmoreiz – ārzemēs, pirmoreiz – ar lidmašīnu. Piedalīšanās Eiropas jaunatnes ziemas olimpiādē. Brauciens uz Čehiju bija interesants. Laiks ne īpaši patīkams, jo bija apmācies un vējains, sniegs praktiski nebija, bet temperatūra zem nulles. Pēc manām domām, komanda ļoti labi iepazīna viens otru un arī rezultāti kopumā nebija tik slikti. Latvijas delegācijā bija 44 cilvēki, puse – hokejistu, 8 – biatlonisti, 8 - distanču slēpotāji, vēl snobordisti, kalnu slēpotāji, viena daiļslidotāja un treneri. Trase atradās 15 minūšu braucienā no dzīvesvietas. Trasē vismaz bija sniegs, bet arī tikai uz braucamās daļas, tomēr kopumā trases kvalitāte bija slihta. Pirmajā sacensību dienā bija jās-

lēpo klasiskajā solī 10 km, un paliku 63. vietā, trase bija slihta, un daudzviet bija putra, kad es startēju. Klasikas špūre bija pa pusei pazudusi, un nobaucieni nebija laba kvalitātē. Nākamais starts man bija sprints. Klasiskajā solī slēpojot, paliku 46., bet esmu apmierināts par rezultātu. Slidsolī paliku 77., gaidīju, ka būs labāk, bet ir tā, kā ir. Sadzīve un apkārtējie cilvēki - viss bija ļoti labi - viesnīca, kompānija, treneri, trase, ēdināšana. Mums - distanču slēpošanas komandai - bija 2 treneri - Inese Šķēle (meitenēm) un Dainis Vuškāns no Madonas (zēniem). Pasākums kopumā bija ļoti grandiozs, arī atklāšana bija iespaidīga. Brīvajā laikā mums vienmēr bija ko darīt, piemēram, apmeklēt

"FUN Zone", kur es varēju spēlēt dažādas galda spēles (galda tenisu, datorspēles) vai vienkārši atpūsties. Vēl varēja kāpt pa alpīnistu sienu.

Katru vakaru pie viesnīcām notika apbalvošanas ceremonijas, kuru labākā daļa bija salūts, kas man likās īpašs, jo gāja ap tuveni 10 min. Latvijas delegācijai bija iespēja tikties ar Latvijas vēstnieku Čehijā. Tas jau bija nopietni un patiešām svinīgi. Kaut ko tādu pārdzīvoju pirmoreiz.

**Viesturs Eglītis,
Jaunpiebalgas vidusskolas
9.klases skolnieks**

16.martu pieminot

(Pēteris Baloža dzīvesstāsts, kuru saņēmu 2011. gada martā. – V.J.)

„Draudzes skolas manas klases bildē kā pirmais un pazīstamākais ir mans sola biedrs Valdis Krūmiņš no Jēciem. Viņu noslepavoja no vācu armijas bēgošie krievi 1941.gada jūlijā. Apmēram tajā pašā laikā tika nodezīnāta draudzes skola un nošauti divi skolotāji arī no bēgošās krievu armijas. Vēl no manas klases bildes lie-

kas, ka pazīstami daži citi zēni un meitenes, un skolotāji. Neatceros, kāpēc šajā bildē nav redzams manis paša ģimīšis. Dažas no šīm fotogrāfijām man atsūtīja māte, kad vēl bija dzīva. Viņu vēl satiku, tāpat citus radus savā pirmajā pēckara vizītē Latvijā, Rīgā, 1975. gada augustā. Tajā pašā reizē satiku arī savu tagadējo sieviņu Martu, kuru izdevās pierunāt pārcelties dzīvot pie manis ASV. Tās bija mans tālā brīža lielākais sasniegums. Toreiz tas bija ļoti sarežģīts process, mums laimējās.

...mans stāsts droši vien būs līdzīgs daudziem citiem, kuri pameta savas mājas un dzimteni, tuvojoties austrumu varmākām un dodoties karavīru vai bēgļu gaitās. Esmu dzimis 1924.gada

1.oktobrī Jaunpiebalgas Lejas Krūzēs. Šis mājas piederēja manam tēvam, kurās viņi abi ar māti saimniekoja. Tur vēl savas dienas vada mana māsa. Pirmā skola - 4 - klasīgā Jēkabskola, tad draudzes skola 5.-6. klasē. Visa mūsu ģimene piederēja Jaunpiebalgas evaņģēliski luteriskajai draudzei. Pēc draudzes skolas beigšanas 1938.gadā tiku iesvētīts Jaunpiebalgas baznīcā pie prāvesta Ozola. 1939. gada rudenī iestājos Dzērbenes lauksaimniecības skolā, kuru nepabeidzu. Pēc krievu okupācijas 1940. gadā un sekojošajām pārmaiņām neredzēju jēgu to turpināt. Visa dzīve krasi mainījās, labie Ulmaņlaiki bija beigušies. Eiropā jau plosījās karš. Mūsu zemē sākās dažādas boļševiku represijas, tās skāra arī daudzus piebaldzēnus. Vēl pieminot bezrūpīgās bērnu dienas, toreiz gan uz laukiem visiem bija darbs un pienākumi, arī bērniem. Pirmais pienākums bija ganos iešana, šī lieta gan man nepatika. Vēlāk dažādi citi lauku darbi, kad staigāju jau garās pieaugušo biksēs, bija cita lieta. Atceros vēl skaisto Jāņu svinēšanu un līgošanu, un jāņuguns dedzināšanu. No augstākā Jēcu kalna, ja nebija lietus varēja redzēt kā visos Piebalgas pakalnos mirgo jāņugunis.

Bet nu atkal jāpiemin bēdīgie 1940.un1941.gads 14. jūnija deportācijas. Tas bija kaut kas mūsu prātam neaptverams - izraut cilvēkus no viņu gultām apakšveļā, vecus un jaunus, bērnus un pat zīdaiņus, un iegrūst viņus lopu vāgēs deportēšanai uz Sibīrijas taigām. Lielākā daļa no šie cilvēkiem gāja bojā, tos-

tarp arī daudz piebaldzēnu. Karš un krievu padzišana toreiz nāca kā liels atvieglojums. Kaut arī tā nebija gaidītā brīvības un neatkarības atjaunošana, dzīve kļuva ciešamāka, vismaz lauku cilvēkiem. Straujo vācu armijas uzvaras gājieni apturēja bargā Krievijas ziema un lielle zaudējumi. Boļševiki atkal sāka lūrēt Baltijas –Latvijas virzienā. Sākoties šim jaunām boļševiku briesmām, tika dibināts latviešu leģions. Tas bija 1943.gada martā. Pirmā iesaukuma veselības pārbaudē tiku uz dažiem mēnešiem atbrīvots veselības stāvokļa dēļ, bet 1944.gada jūnijā pienāca mana reize. Kopā ar daudziem citiem Piebalgas pušiem Piebalgas stacijā atvadījāties no saviem tuviniekiem, lai dotos nezināmos kara ceļos. Nekad neiedomājos, ka šķiršos no saviem mīļajiem un dzimtenes uz tik ilgu laiku. Daudziem dzīve beidzās drīz kara laikā.

Vispirms mūsu ceļš veda uz Cēsīm, kur tikām pierēģistrēti un iedalīti latviešu leģionā 15. divīzijā, kura Krievijā bija smagi cietusi. Klīda baumas, ka mūs kopā ar pārējām divīzijas daļām sūtīs uz Vācijas pārformēšanai. Tā arī notika, tālākais mūsu ceļš veda uz Rīgu, kur tikām ietērpti uniformās. Tālāk ar kuģi uz Vāciju. Pirmā pietura - Dancīgas osta, tur kādā parkā pārlaidām nakti. Nākamā diena - tālāk uz Rietumprūsijas apmācību laukiem. Tiku iedalīts 15. divīzijas artilērijas pulkā un tā paša gada septembrī prom uz Čehoslovākiju artilēristu apmācībās. No piebaldzēniem šajās mācībās atceros Jāni Krūmiņu, noslepkavotā skolas biedra Valda vecāko brāli no Jēciem. Tad vēl Jāni un Kārlī Ērgļus no Viņķiem. Viņi visi pārdzīvoja karu, Jānis Ērglis ir kritis krievu gūstā, vēlāk atgriezies dzimtā pusē, brālis Kārlis kritis gūstā rietumos un vēlāk izceļojis uz Austrāliju. Tagad viņi visi jau piebiedrojušies aizsaules pulkiem. Mācības Čehijā decembrī un tad atpakaļ uz Prūšu zemi karot, tur gribot vai negribot nokļuvām Dancīgas-Gotenhāfenas, tagad Gdīņa, ielenkumā jeb maisā. Nepārtraukti pārvietojāties, jo visur priekšā krievi. Sāka trūkt pārtika un municija, stāvoklis pavisam bezcerīgs. 1945.gada 15. martā nokļuvām smagā krievu artilērijas un mīnmetēju apšaudē, bija daudz kritušo un ievainoto. Tā arī es dabūju dažas krievu šāviņu šķembas savā miesā. Pēc pirmās pārsiešanas tiku ar citiem ievainotiem nogādāts Gotenhāfenā uz operāciju, tur tiku vaļā no krievu šķembām. Arī šī pilsēta jau bija zem krievu artilērijas uguns. Pašās pēdējās dienās pirms pilsētas krišanas tikām ar ievainoto kuģi izvesti uz rietumu pusi, tur netālu no Libekas pilsētas Tranvemidā mūs ievietoja kara lazeretē. Tur mūs atutoja, apmazgāja, un pēc ilgiem laikiem gulējām gultās ar baltie palagiem. No lazaretēs izrakstīja tā paša gada aprīļa beigās. Pēc pavēles bija jāierodas kādā savākšanas punktā Hamburgas pievartē, pati pilsēta bija totāli sabombota. Tad pavēle Rīchtung Denmark, pricējāties, ka nu beidzot tiksīm pie daņu spēka un olām, bet tik tālu netikām. 8.maijā beidzās karš. Tas viss jau būtu labi, bet mūs gaidīja angļu un britu armijas gūsts. Nometnē bija dažādu tautību piederīgie, mūs, dažus latviešus, pievienoja kādai ukraiņu grupai un vēlāk nosūtīja uz kādu krievu nometni reportācijai uz lielo dzimteni - Padomju Savienību, tā toreiz skaitījās sabiedrotā. No šīs nometnes mums, 3 latviešiem, kuri bijām tur iepazinušies, palaimējās izbēgt. Bēguļojām, līdz atradām vienu latviešu bēgļu nometni, kur mūs ne visai gribīgi uzņēma. Tā sākās mūsu bēgļu jeb, toreiz sauktais, Displaced Persons gaitas. Toreiz vēl visi cerējām, ka mūsu dzimtene kļūs brīva, kā tas paredzēts Apvienoto Nāciju čartā, bet vilāmies. Bēgļu nometnē dzīve, protams, bija ciešamāka kā kara gūstekņiem. Starptautiskā organizācija U.N.R.A. bēgļiem palīdzēja ar pārtiku un citām absolūti nepieciešamām lietām. Pārtika nebija pietiekama, tomēr badā nebijām. Kādreiz varēja kaut ko piestrādāt kādos gadījuma darbos, par to saņemot pārtikas piedevas. Tad beidzot pēc visu bijušo karavīru-leģionāru rehabilitācijas pavērās iespēja tālāk izceļot. Cerības un drīzu atgriešanos pamazām izplēnēja. Pirmās bēgļu grupas ap 1946.- 47.gadu jau devās ceļā uz Austrāliju un Kanādu. Pirmā lielākā iespēja leģionāriem bija Britu karaļvalsts.Sākās brīvprātīgo akcija E.V. W. darbiem angļu lauk-

saimniecībā un ogļu raktuvēs. Es kā laucinieks būdams, pieteicos darbam lauksaimniecībā. Tā 1947.gada vasarā kuģojām uz šo karaļvalsti. Dzīve atkal bija nometnēs un kopmītnēs, ko tur sauca par hosteļiem,- tā laikam labāk izklausās. Šīs nometnes apsaimniekoja kādas valsts lauksaimniecības organizācijas, kuras gādāja par aprūpi, pārtiku, transportu pie angļu fermeriem pēc pieprasīto cilvēku skaita. Atkal tikām pārvietoti no nometnes uz nometni pēc vajadzības. Atmiņā palikusi viena no pirmajām nometnēm Anglijas ziemeļu pusē netālu no Skotijas robežas pie Ziemeļjūras, kur rudeņos plosījās vētra, šņāca un auroja. Dzīvojām tādās īpatnās bleķa bundžās ar čuguna krāsniņu barakas vidū un trubu cauri jumtam, gulējām divstāvu koikās. Vēlāk gan tikām pārvietoti uz labāku nometni. Uzzinot par citiem piebaldzēniem, Ērmani Paberzu, manu kaimiņu, un Antonu Ducenu no Viņķu Kaņepiem, pārcēlos uz Vidusangliju. Mūsu noteiktais līguma termiņš - 3 gadi bija beigušies, varējām sākt meklēt labāku darbu. Uzzināju, ka arī tēva brālis {bīskaps} ar sievu ir ieradušies Anglijā un dzīvo Leičesteras pilsētā. Par viņiem uzzināju jau Vācijā, ka viņi devušies bēgļu gaitās un dzīvo kādā nometnē. Pēc klejošanas pa angļu zemi apmetos viņu pajumtē un atradu darbu vienā rakstāmmašīnu fabrikā, kur nogruntējos mašīnu labošanas nodaļā. Lesteras pili bija apmetušies prāvs skaits latvieši, un tur tika rīkoti pat latviešu Dziesmu svētki. Lesterā pavadīju apmēram pusotra gada, tad prāts atkal kļuva nemierīgs. Eiropā bija sācies, t.s., aukstais karš, Korejā – karstais. Izlasīju avīzē, ka amerikāņu armija meklē brīvprātīgos, kā arī dibina militāras palīgvienības. Biju vēl gados jauns un derīgs dienestam. Uzteicu darbu, devos atceļā uz vācu zemi, pieteicos un tiku pieņemts, ietērpts uniformā un skaitījos dienestā. Brīvprātīgo netrūka, galvenokārt tie bija bijušie leģionāri. Cerējām, ka vēl dabūsim kauties ar krieviem, jo situācija ar bijušajiem sabiedrotajiem saasinājās. Nekas tāds tomēr nenotika, un pēc līguma termiņa beigām, 5 gadiem, izstājos un pieteicos izceļošanai uz ASV. Pēc zināmām procedūram tiku pieņemts un kā oficiāls imigrants 1956.gada augustā devos ceļā uz Ameriku. Uz amerikāņu armijas transportkuģi šķēsojām okeānu un pēc 7 dienu ceļojuma ieradāmies Ņujorkā, kur mūs sagaidīja traks karstums, svelme. Tad tālāk ar vilcienu uz Grand Rapidem Mičiganā, kur sponsoru man bija sagādājis prāvests Ozols, kurš tur jau dzīvoja un bija latviešu draudzes mācītājs. Mani gaidīja arī otrs piebaldzēns Kārlis Spolītis no Jaunzemiem. Abi jau miruši un apglabāti G.d.Rapidu luterāņu kapos, latviešu nodalījumā. Pirmo darba vietu atradu vienā mūzikas instrumentu fabrikā. Tā pēc neilga laika likvidējās. Pēc darba vēl divās citās fabrikās kļuva bezdarbnieks. Meklējot darbu, uzzināju, ka Grand Rapidu pilsētas dienestā jau strādā daži latvieši. Pirmā prasība šim darbam - ASV pavalstniecība. Tā kā par pavalstnieku jau biju kļuvis, nolēmu pieteikties. Brīvās darba vietas bija ūdens attīrīšanas iestādei, uz kuru pretendēju. Bija savas prasības attiecīgajās zināšanās, galvenie temati - ķīmija un matemātika, kas šajā iestādē bija nepieciešamas. Starp citiem darbiem un pienākumiem bija jāveic arī laboratorijas darbi. Neko darīt, bija jādodas atpakaļ uz skolu, šajā gadījumā - uz koledžu. Labi, ka Vācijas nometnē tiku mācījies vidusskolā, lai gan mani labākie temati šie nebija. Pēc skolas sertifikāta iegūšanas līdz ar attiecīgu eksāmenu nokārtošanas šajā darbā tiku pieņemts. Šeit nostrādāju gadus līdz aiziešanai pensijā. Starplaikā pie manis ieradās mana sieviņa Marta, ar viņu tikām salaulājušies Rīgā 1982. gada jūnijā. Bija žēl, ka viss notika tik vēlu, bet varbūt labāk vēlū kā nekad. Mūsu sabiedrība galvenokārt bija latvieši. Piederējām latviešu biedrībai un latviešu draudzei. Latviešiem bija labas attiecības ar vietējo amerikāņu sabiedrību. Latviešu sabiedrība tika atzīta un cienīta. Ilgas pēc dzimtenes un tuviniekiem palika. Latvijai atgūstot neatkarību, nolēmām atgriezties dzimtenē, ko īstenojām 2001.gada septembrī. Noslēdzot gribētos teikt, lai manai tautai un tās valdībai būtu augsta pašcieņa un pašlepnums, un pašapziņa, lai mēs savā zemē beidzot justos kā istie saimnieki.”

Pēteris Balodis

Novada ģerboņa idejas attīstība

Paldies visiem, kuri ar savām idejām piedalījās Jaunpiebalgas novada ģerboņa skiču konkursā. 17 autori konkursam iesniedza 28 darbus. Bija pārsteigums par tik lielu aktivitāti un prieks, ka esam ne vien kritizētāji, bet arī radīt gribētāji. Bija jūtama ieinteresētība un mīlestība pret savu novadu. Izstrādātās ģerboņa idejas veidoja divas pamatlinijas. Pirmā – mēģinājums izmantot vai savienot jau esošos pagastu ģerboņus. Otrā – jauni risinājumi, kuros kā tēli dominēja daba, saule, Gauja, kas ir kopēja abiem pagastiem, ratenīca, etnogrāfijas elementi. Tīrā veidā kādu no idejām pieņemt neizdevās, jo heraldika kā zinātne ar saviem noteikumiem izvirza stingrus nosacījumus, kuri bieži nav pa spēkam pat profesionāliem māksliniekiem. Taču mums ir laimējies, ka ar lielu pietāti pret Jaunpiebalgas novada ģerboņa ideju, tā izstrādi varam uzticēt profesionālam heraldikas meistaram Laimonim Šēnbergam, kurš jūsu labo gribu un centienus iestrādās jaunradītā ģerbonī simboliskā veidā.

Kopā ar Laimi Šāvēju un mākslinieku Laimoni Šēnbergu tikāmies Heraldikas komisijā. Nododu jūsu rīcībā sarunas fragmentus, lai visi esam lietas kursā par to, kur rodas doma, kā tā attīstās un lai iegūtais rezultāts mums visiem būtu saprotams, pieņemams un atbalstāms.

Laimonis Šēnbergs: "Esmu izstrādājis 3 variantus Jaunpiebalgas novada ģerbonim. Daži Heraldikas komisijas locekļi ir redzējuši un izteikuši savas domas, ko varētu sagaidīt viens vai otrs variants, ko varētu ieteikt, ko neieteikt no tā visa..."

Viens, ko tomēr pārrunās un man arī arvien vairāk tā sāk likties, ka šie abi iepriekšējie pagastu ģerboņi diez vai ir savienojami. Tā ir Jaunpiebalgas pagasta ģerboņa modifikācija, izmantojot abus iepriekšējos ģerboņus. Ir novadi, kas ir tā ņēmuši, izmantojuši vienu par pamatu. Es parādīju, kā varētu transformēt, lai atšķirtos grafiskajā veidā. Tagad, parādot dažiem kolēģiem, nu tas ieteikums ir – labākais būtu nebojāt Jaunpiebalgas ģerboni. Tas ir pietiekoši oriģināls. Tās modifikācijas, kādas varētu būt, tik pamatīgas, lai pilnīgi pārveidotu, nebūs. Tas nepaliek labāks – grafiski sliktāks. Tas tēls tā kā zūd. Ja vienam pagastam ir savs ģerbonis, otram – savs, cik vien iespējams tos lieto abi pagasti, kā tas notiek arī citur, kas ir tikai apsveicami.

Tad es uztaisīju ar rateni, ko man kolēģi galīgi neieteica. Gan trīs, gan divas. Zelta lauks. Pirmkārt, tie grafiski īsti labi neizskatās. Otrkārt, to es nezināju, tādus ģerbonis eksistē kādai vēstu-

riskai dzimtai, kas saistīta ar ebreju tautu. Ja domu attīstītu tālāk, tas būtu jāprecizē... Ratene ir ģērba sastāvdaļa, diezgan raksturīga. Cepures, augstās, ir ne tikai Latvijā. Šī cepure cilvēku galvās ir gandrīz nevis ratene, bet Ķeņča cepure. Ķeņcim Jaunpiebalgā ir sava vieta! Tā ir atrakcija – tas ir cilvēkos ar laiku iegājies. Bet ņemt Ķeņča tēlu kā novada simbolu, to, kas ir Ķeņcis pēc būtības, diez vai būtu iesakāms. Ķeņcis jau nav tas, pēc kā tiek ties. Kā simbols viņš šo savu tēlu rada komisku. Tas nebūtu tas tēls, ko komisija gribētu Jaunpiebalgai ieteikt.

Un trešā - šķērskrustiņa doma man nāca no tā, ka savienojās divi pagasti... Tad es uztaisīju, izejot no mūsu sarunas ar Sandru, pilnīgi ko jaunu. Simbolika, ko es lieku priekšā, ir izteikti heraldiska. Sudraba lauks – atkal kaut kas no etnogrāfijas. Piebalgas tautas tērps - ļoti vienkāršs un atturīgs - balta blūze bez izšuvumiem, tikai izvilumi, kuros arī šis krustiņa motīvs ir iekšā; seģene - gara, līdz zemei ar bārkstīm un tikai ar divām sarkanām svitriņām, citādas nav bijušas... Divi šķērskrustiņi. Krusts vispār ir visiem zināma lieta – Eiropas, kristīgās kultūras un ne tikai, vispār viens no civilizācijas simboliem. Krusti ir visizteiktākās heraldikas figūras. Šajā gadījumā varētu asociēties ar etnogrāfiskajiem krustiņiem. Krustiņš ir viens no zīmju pamatelementiem. Divi šķērskrustiņi - divi pagasti. Vienam - sarkans, vienam - zils. Ļoti vienkārši.

Esmu rādījis kolēģiem. No dažu puses izskanēja viedoklis, ka tas atkal varētu būt oriģināls, heraldikā neesošs ģerbonis. Pagaidām es divas versijas uztaisīju. Tā leģenda, tas tēls ir jāstāta, ja mēs attīstām šo ideju... Vienkāršība, izejot no vēstures. Lepnība arī te ir. Lepns var būt arī uz savu pamatu, uz savu vienkāršību..."

14.marta domes sēdē deputāti tiks iepazīstināti ar jaunradītajiem ģerboņa skiču variantiem. Mērķis ir izvēlēties vienu un turpināt ar to strādāt, izvērtējot dažādu krāsu salikumus.

Šobrīd radītais ģerboņa variants ir augstas klases profesionāls darbs. Drosmīgs jaunpiebaldzēnu tradicionālajai uztverei...

Es aicinu uzticēties mūsu jaunpiebaldzēnam, māksliniekam, Heraldikas komisijas vadītājam, inteligentam un gudram cilvēkam – Laimonim Šēnbergam!

Vēlēsim veiksmīgu ģerboņa izstrādes gaitu!

Sandra Strēle

V/A „VALSTS TEHNISKĀS UZRAUDZĪBAS AĢENTŪRA” traktortehnikas apskates grafiks 2011. gadā Amatas, Cēsu, Jaunpiebalgas, Līgatnes, Pārgaujas, Priekuļu, Raunas un Vecpiebalgas novados

Pagasts	Datums	Laiks	Datums	Laiks	Vieta
Raunas pagasts	6.aprīlī	11,00	13.jūnijā	10,00	Cimza, pie meh. darbnīcām
Mārsnēnu pagasts	7.aprīlī	12,00	15.jūnijā	11,00	pie pagastmājas
Liepas pagasts	7.aprīlī	13,00	15.jūnijā	12,00	pie centra meh. darbnīcām
Jaunpiebalgas pagasts	18.aprīlī	10,00	6.jūlijā	12,00	Roci
	18.aprīlī	11,00			Jēci
	18.aprīlī	12,00			Viņķi
	18.aprīlī	13,00	6.jūlijā	13,00	pie ugunsdzēsēju depo
Veselavas pagasts	20.aprīlī	11,00	13.jūlijā	11,00	Bērzkrogs, stāvlaukums
Vaives pagasts	20.aprīlī	12,00	13.jūlijā	12,00	Rīdzene, pie katlumājas
	20.aprīlī	13,00	13.jūlijā	13,00	Krīvi, pie meh. darbnīcām
Inešu pagasts	27.aprīlī	12,00	20.jūlijā	12,00	pie centra katlumājas
Dzērbenes pagasts	12.maijā	11,00	10.augustā	12,00	pie centra meh. darbnīcām
Taurenas pagasts	12.maijā	12,00	10.augustā	13,00	pie pagastmājas
Drustu pagasts	19.maijā	12,00			Gatarta
	19.maijā	13,00			Mīlakšas
	19.maijā	14,00	14.septembrī	11,00	pie pagastmājas
Zosēnu pagasts	19.maijā	15,00	14.septembrī	12,00	Zosēni, pie meh. darbnīcām
Vecpiebalgas pagasts	26.maijā	12,00	14.septembrī	13,00	pie ZET meh. darbnīcām

Redakcijas pastā

Ilgas Fersteres vēlējums:
"Esmu iedzimtā piebaldzēniete, te dzīvojuši, uz-
augusi un līdz 1953. gadam
gājusi Pēterskolā. Cik atce-
ros no bērnības un jaunības,
tad Piebalgas zemnieka gods
un lepnums bija labs, skaists
zirgs, kurš tika turēts, barots
un lolots pēc vislabākās
sirdsapziņas, jo diendienā tas
gāja kopā ar saimnieku lau-
ku darbos. Tāpēc mans
novēlējums atstāt ģerbonī
Zosēnu zirdziņu, ne kā
ņemtu no teikām, bet gan kā
senču maizes pelnītāju un
palīgu viņu smagajā dzīvē un
darbā."

Vidējās paaudzes deju kolektīvs tīna gados

„Balti pakalni, lielceļu likumi, Gaujas likloči... Piebalga. Tik skaista un neatkārtotā. Krāšņa perle bagātajā Latvijas tradīciju purā. Ir jāprot godā turēt to, kas man-

Te tika pieminēti lepnie saimniekdēli un sīkzemnieki. Kolektīvu sveica Raimonds Kārklīšs, kurš jau no iepriekšējo konkursu reizēm „Mēs tiksimies martā” sevi

tots. Ar rūpību un pacietību veikt ikdienas darbus, bet nepazust ikdienībā. Atrast laiku vaļaspriekiem, veidot dzīvi krāsainu un pilnvērtīgu. Un tad kļūst vieglāk elpot, iet un arī - dzīvot.

Nu jau 15 gadus vidējās paaudzes deju kolektīva „Piebaldzēni” dejotāji nāk kopā, lai rastu prieku dejā. Lai arī cik dažādi savā būtībā, tomēr vienoti kopējā dejas solī, kopējā dejotpriekā,” tā iesākās vidējā deju kolektīva „Piebaldzēni” 15 gadu jubilejas pasākums, kuru vadīja Lāsma Skutāne.

Vairākas koncertuzveduma daļas tika savienotas ar krāsainiem iestarpinājumiem.

nodēvēja par sīkzemnieku. Tā no šī apzīmējuma vaļā netikt. Lepnais Piebalgas saimnieks sarūpējis, sastrādājis un sagādājis klētīs, lādēs un pagrabos vairāk kā citi un veda daudz ko andelēt, un neiztika bez tīrgus lustēm arī šoreiz. Bijušie dejotāji –

tika dots Aivaram Damrozem, Jānim Kalašinskim, Raimondam Kalašinskim. Viņi apcīlāja alus tēmu. Par to, ka kopā būšanas reizes un lustes ir bijušas ar prieku, zībošām acīm un dančiem- pat īsti patīkšanu. Viņai Laukubriedei un Zaigonim Bērziņam bija ne pa jokam jāizstāsta tās dejotāju mīlas puses. Lai cik dažādi mēs arī nebūtu, lai kur ietu un ko runātu, par piebaldzēniem var teikt – gaiši ļaudis. Un neiztika bez runas vīra Ķenča kunga.

Tad nu jestrā dejojāna un apsveicināšanās priecēja ikvienu zālē sēdošo klausītāju un skatītāju. Līdzī plaukšķināšana notika ne pa jokam. „Sprīgulis” no Ādažiem (vad. Jānis Kalašinskis), „Vidzemes seniori” no Madonas (vad. Andris Ezeriņš), „Letkiss” no Salas pagasta, „Miķelis” no Priekuļiem (vad. Māris Brasliņš), „Raitais solis” no Cēsīm (vad. Andris Kozaks) grieza tādus dančus, kādi sen nebija redzēti.

Kultūras nama direktore Lāsma Skutāne un mākslinieciskās daļas vadītāja Ilze Stolere saka paldies visiem, kuri atbalstīja vidējās paaudzes deju kolektīva jubilejas pasākumu. Paldies Aldim Spalviņam („Rankas Piens”), Rudītei Duļķei (veikals „Ķencis”), BAFA veikalu tīklam, veikalam „Solo”, Jurim Paulovičam (zls „Ķelmēni”), Inārai Dūklavai, Pēterim Micānam („Piebalgas alus”), uzņēmumam „Wenden Fur-

Jānis Misiņš, Iveta Bērziņa, Rudīte Jaksta centās rīmēs izteikt novēroto. Kur tīrgus, tur lustes. Kur lustes, tur putojšs miestīņš. Un vai Piebalgu var iedomāties bez alus un piebaldzēnu bez alus kausa? Domāju, ka daudzi tam piekristu, bet šoreiz vārds

niture”. Paldies novada domei! Paldies Lolītai Petkēvičai, Ausmai Kļaviņai, Jānim Žagariņam, perkusisionistiem, jauniešu deju kolektīvam, Krišjānim Rāvietim un salas deju studijai „AGUA”! Paldies katram dejotājam, kuram bija kāds pienākums! Paldies visiem sveicējiem! Paldies mākslas skolai, īpaši skolotājai Maijai Apsītei, par skaistajām Baibām!

Vēsma Johansone
(Raksts tapa sadarbībā ar
Lāsmu Skutāni
un Ilzi Stoleri)

Pasākums bija izdevies, un to jau varēja manīt ap pulksten 11.30, kad reģistrācijā, kurā mums palīdzēja Andrejs no sporta zāles un Inga Lūsas kundze, sāka pulcēties cilvēki, sveicot viens otru ar gaidāmo notikumu. Tas bija patīkami.

Kā pirmie ieradās jauniešu pārtis. Meitene bija no Apes. Saprātu, ka uz šo notikumu būs arī no citām tālākām vietām. Nākamajā dienā, šķirstot dalībnieku sarakstu, konstatēju, ka bija slēpotgribētāji no Saldus, Limbažiem un Baldones. Tātad patālu no Jaunpiebalgas. Protams, Pierīga un Rīga bija kupli pārstāvēta (20+). Lai arī kā man visu laiku gribējās domāt, ka tiem bagātājiem rīdziniekiem derētu likt maksāt dubultā vai trīskārtīgi, tad, redzot viņu laimīgās sejas mūsu ainaviskajos pakalnos, iemilējos viņu smaidos! Viņi bija patīkami pārsteigti un nebeidza slavēt Piebalgu un tās cilvēkus. Labi, lai viņi brauc atkal un gaidīsim viņus pozitīvā garastāvoklī un neprasisim viņiem vairāk!

Lai arī reklāma bija minimāla, nebija aplīmētas tramvaju pieturas Rīgā, neskanēja paziņojums radio, tikai tuvākajos pagastos pie veikaliem bija izkārtas mūsu mākslas skolas plakāts, bija ieradušies arī apkārtējie pagasti. Interesanti, ka to dalībnieku skaits bija no 1-4, bet iespējami...Tirza (1), Ineši (4), Lizums (1) Zosēni (3)... Jā, Zosēnos bija Mednieku biatlons...Nākamgad man derētu ar viņiem sa-

kaņot datumus. Vecpiebalga (9), kā sacīt jāsaka, arī nekautrējās un ilgi domāja, un izdomāja, ka nebrauks uz Gaiziņu. Labi gan, ka pēc mielasta nesākās tracis...

Tai pašā dienā bija arī slēpojums „Apkārt Gaiziņam”...tur esot piedalījušies ap 500 cilvēku, mums - 105. Bet mums laikam bija tuvu 500 desīnām, kuras ar kāpostiem mums pagatavoja Zane un Gunta. Tē arī laikam jāsaka, ka mums bija tuvu pie 20 vietējo un no citām vietām brīvprātīgo palīgu. Mani aizkustina šie cilvēki, jo pāris gadus atpakaļ kādā sarunā man daudz neticēja un domāja, ka šodien bez naudas neko nevar un neviens neko nedara. Pierādījās, ka šis apgalvojums nav pareizs. Kopības sajūtā un gribā ir spēks.

Mums bija desas ar kāpostiem, mums bija divās vietās izpalīdzīgi cilvēki ar tēju, „Ķelmēnu” rupjmaizi un vasarā iepirkto vietējo Dzirkstiņu medu. Jā, un tēju mums pasniedza rīdzinieki, vietējais Abrupes veikals un to darbinieki. Mums bija cilvēki, kuri sargāja ceļa šķērsošanu. Antons ar lāpstu uzturēja sniega koridoru tā, ka nebija slēpotājiem jāvelk slēpes nost. Mums bija labi, un šajos krustpunktos pēc laiciņa sāka neparedzēti pulcēties atbalstītāji ar bērniem, ar labu garastāvokli un jokiem, neskatoties uz pāris garāmbraucēju izrādīto sašutumu un neapmierinātību. Autobuss, kurš atgādāja slēpotājus atpakaļ uz Jaunpiebalgu, bija liels. Liels un glauns,- es teik-

tu! Paldies autobusa īpašniekam!

Kas cilvēkiem patika vislabāk? Tālbraucēji, un arī, par brīnumu, vietējie atzina, ka tādas ainavas un skati kā Piebalgā neesot nekur Eiropā. Grūtais, kalnainais maršruts bija to vērts, lai tikai paceltos ainaviskajā Ērzelkalnā. Patika arī balvu klāsts un veids, kā tika balvas izdalītas, un šeit jāpiemin, ka atkal bija labdarība. Veikals „Līvs” deva daudz labu balvu. Lūk, citi uzņēmēji, ņemat piemēru no labiem darbiem! A.Dimā savā romānā ir teicis: „Dzīve ir dot, nevis ņemt.” Tātad - atkal paldies!

Uzvarēja jaunpiebaldzēni, ieņemot pirmās trīs ātrākās vietas vīriešiem, (rezultātus skatiet www.skiriver.lv un Jaunpiebalgas mājas lapā), un sievietēm pirmo un trešo vietu. Kaut kas jau bija jāatstāj arī viesiem - otrā vieta sievietēm aizceļoja uz Jelgavu. Par sievietēm runājos, godalgas tika slēpotājiem, kuras uz slēpēm ir tikai otro gadu. Padomājat par iespējām un vispārējo slēpošanas līmeni valstī. Es saku, ņemiet slēpes un sāciet slēpot!

Rezultāti ir tiem, kas grib sacensties, bet pasākums bija domāts, kā piedzīvojums tautai, lai ir ko darīt un runāt. Man gribas, lai pēc finiša būtu ēšana, sarunas un mūzika ar dejām, tā it kā pasākums nekad nebeigtos.

Jāsāk jau domāt par nākamo gadu, piemēram, kā lielā teltī salikt galdus un solus, sildītājus un izvietot estrādi (šoreiz mums ļoti palīdzēja Mārtiņš un Edvards), kā padarīt mūsu Jaunpiebalgas produkciju redzamāku Latvijā. Varbūt mēs varētu cept steikus no lopiem, kas ganījušies Kleivās? Varbūt jātaisa tirdziņš ar mēbelēm, ziepēm un audumiem? Varbūt visam galā ir Oktoberfests ar Piebalgas alu? Man ir daudz ideju, bet es viens to visu nevarēšu paveikt.

Rezumējot - tas laikam viss! Pats esmu ļoti apmierināts, kaut pēdējos gadus visu laiku burkšķu, ka tas nav labi un šis nav labi, bet kā var nebūt labi, ja man blakus palīdz un dzīvo ar sirdi un visu citu līdzī Olga! Bez viņas, es Jums saku, „-Nekā!”.

Starp citu, dalībnieki no Jaunpiebalgas bija 45%.

O!

Lūk, ko pastāstīja Raimonds Dombrovskis, jautājot par to, kā veicās sestdienas slēpojumā 5.martā, kas notika pirmo reizi. TĀDS. LABS. ATBALSTĪTS.

Atskatoties uz projektu nedēļu

Arī pirmklasnieki iesaistījās projektu nedēļā. Sadarbībā ar vecākiem tapa interesanti dzejoļi, pasakas, stāsti, kuros visi vārdi sākas ar vienu un to pašu burtu. Jaunrades darbi tika apkopoti brošūrā. Piedāvāju ieskatīties bērnu darbos. Varbūt kādam tas ir aizsākums uz...

Pirmklasnieku stāsti

Sietiņsonu sētas sirdīgais suns Stefans satraukts sēdēja sētmales stūrī. Suns sapņoja savu seno stāstu, savukārt sētas sikspārnis sildījās spožajā saulītē. Sargsuns Stefans un sikspārnis Siksons sadraudzējās. Saulstari sildīja samirkušo slieku Stellu. Slieka samul-susi skatījās savā spogulī. Stefans saostījās. Suns sajuta saimnieka smaržu. Saimnieks samīļoja Stefanu.

Elizabete Zariņa

Pelēns Peksis piektdienā pirka putraimus. Putraimi putekļu pilni! Pasauksim palīgus - prusaku Piču, pili Pēkšķi. Pūtīsim putekļus prom! Pūšam, pūšam putekļus prom! Peksis putru palīgiem pasniegs. Paldies!

Ance Urbāne

Pasaka par...

Pēcpusdienā Pūka pastaigājās pa plašo pļavu, pārdomājot par pusdienām. Pēkšķi Pūka pamanīja peli Piku. Pele Pika plunčājās pelķē. Pūka pamēģināja pamedīt Piku. Plušķis Pincis pamanīja Pūku. Pārskaitās Pincis par palaidnībām, pārmācīja Pūku. Pele Pika pateikdamās paglaudīja plušķi Pinci.

Liliāna Kondrahova

Spalgi, skaisti spalgo saule. Saules skaistums saprotams. Saule silda stīrnu, stārķi, suni, susuru. Saule spalgo skaitīdama: „Saki, siens, saki, sols, saki, saule, spalgo!” Saule spīd, siltumu staro, saule svaida siltumu. Sivēns sauļojas saulespuķes siltumā. Sivēns saka: „Sildi, sildi, saulespuķe, sildi spalgo siltumu!”

Saiet saule, susurs, stārķis, saiet suns, stīrna, sivēns, stāsta savus stāstus saulespuķes siltumā.

Samanta Seržāne

Veca vārma virpināja vilka vilnu vakarā.

Dikijs Zariņš

Vasarā Vera, Valdis valkā vasaras veļu. Vasarā Vera vēro varavīksni. Valdis veikli veido vēzi. Vera veiksmīgi veic vairākus vingrinājumus.

Gundega Tenča

Pasaciņu pastāstišu
Par pūkaino pelēniņu.
Par pilno puncīti,
Par pazudušo pīrādziņu.

Mazais Mincītis murrāja mazajā mājiņā.
Mazajam Mincītim milzu manta mājiņā.

Ralfs Prindulis

Vai vāverīte valriekstā?
Vai vilki velk vezumiņu?
Vai varbūt viņu vezumā
Vāverīte valriekstojas?

Ganiņš gāja ganībās ganīt govīs. Govis ganam ganiņstabulīti grozīja. Gotiņa gribēja ganiņstabulīti grauzt. Ganiņš gotiņu grūstīja, ganiņstabulīte - ganiņu.

Līga Rusova

Viena veca večiņa veda vienu vistu vezumu.
Viens vecs vecītis veda vezumu vēžu.
Vectētiņš veda vecu vecmāmiņu.
Visiem labu veselību vēlu vēl.

Ralfs Rubenis

Mamma mīla, maiga,
Māca mani mācīties,
Māca mīlēt māsiņu,
Mazu, mīļu meiteni.

Alvis Apsītis

Vēlā vasaras vakarā viens vecs vīrs ved vēžu vezumu. Vai! Vientuļš vilks vēro vīra vezumu. Vāja vāvere vēro vilku. Vilks vēl vingro. Viņš vicina vāli, velk virvi, virpuļo vējā.

Vēlāk viņi visi – vīrs, vilks, vāvere – vēlas vakariņās vēžus. Vēži varenī vārās. Varenas vakariņas vēlam vīram, vilkam, vāverei!

Paula Spalviņa

Ainārs, airējot ar airi, Aiviekstē aizķēra asari. Asaris, apeldot akmeni, attapās akača aplī. Akaci apļojot asaris aizsteidzās, atcērtot ar asti. Aināru aizrāva asara ašums.

Ķencim ķitelis,
Ķitelim ķeša,
Ķešā ķēde,
Ķēdē ķēve,
Ķēvei ķibeles –
Ķešā ķepīgs
Ķīselis.
Ķer, Ķencīt,
Ķīseli ķēvi!

Sentis Filipovs

Laime...

Laime laistās, lai...

Labāk lasīt laimes lietas, lai laime laistās...

Laiemes lietus list lielām lāsēm, lai, lai....

Laid laimi, laimīte, Latvijā,

Laimīte lietīnā Latvijā lasa laimītes.

Emīlija Treiliņa

Un 4. klases skolnieces Dagnijas Goldbergas dzejolis „Mana skola”, kuram dzejoļa pirmie burti veido vārdus mana skola.

Mana mīļā skola.

Aizraujošā, interesantā!

Nekad nepalaiž garām izdevību

Atrasties manās domās.

Skat, skola skatās,

Klausās mani!

Opsā rallā,

Labi būs!

Aizraujoši skolā būs!

Paldies vecākiem par sadarbību un atsaucību!

Skolotāja Judīte Beķere

VĀRDS ABSOLVENTIEM

Agita Auziņa: „Pēc Jaunpiebalgas vidusskolas beigšanas 1999. gadā devos studēt uz Rīgu, kur, klasesbiedrenes pamudināta, iestājos Rīgas Pedagoģijas un Izglītības vadības augstskolā, Psiholoģijas skolotāja fakultātē. Studiju laikā kurša biedrene piedāvāja iespēju doties uz Vāciju, kur gadu strādāt Au-Pair programmā par auklīti. Ilgi apsverot visus plusus un mīnus, nolēmu pieņemt šo iespēju. Dzīvoju nelielā Vācijas pilsētiņā ģimenē, kur vajadzēja pieskatīt divus puīšļus. Tā bija lieliska iespēja apgūt vācu valodu, kā arī redzēt, kā dzīvo cilvēki citās pasaules malās.

Atgriežoties Latvijā, pabeidzu augstskolu. Tālāk pieredze tika bagātināta, strādājot dažādās jomās – nekustamo īpašumu, pārtikas un tirdzniecības.

Kārtējo reizi tika sniegta iespēja doties uz ārzemēm. Šoreiz uz Londonu. Tiesa gan, šajā braucienā nebija konkrēta piedāvājuma par darba vietu. Bija zināma vien apmešanās vieta. Tā kā dzīvē vados pēc principa, ka visas sniegtās iespējas ir

piedāvātas tādēļ, lai tās izmēģinātu, tad arī šoreiz piekritu, un pirmo reizi savā mūžā sēdos lidmašīnā un devos uz Londonu. Šeit pēc ilgiem un diezgan nogurdinošiem meklējumiem atradu darbu kādā restorānā par viesmīli un nostrādāju vairāk kā gadu. Nenožēloju nevienu dienu, jo darba gaitā papildināju savas angļu valodas zināšanas, dažādu ēdienu mākslu un satiku fantastiskus cilvēkus no dažādām pasaules valstīm, kas palīdzēja uzzināt vairāk par citu valstu kultūru. Darbs nebija viegls, bet man tas sagādāja prieku. Kad iekšējā balss teica, ka dzīve atkal kļūst par vienu, nolēmu kaut ko mainīt un atgriezties mājās, jo sapratu, ka visu savu dzīvi pavadīt ārzemēs tomēr nevēlos.

Atgriežoties sāku strādāt it kā sev tik neraksturīgā jomā – finansēs. Banka, kura kļuva par manu darba vietu, kārtējo reizi ir sniegusi specifiskās zināšanas. Paralēli darbam bankā nolēmu papildināt savas teorētiskās zināšanas un iegūt otru augstāko izglītību. Šoreiz izvēle krita par labu māsas ieteiktajai Biznesa vadības koledžai un Per-

sonālvadības fakultātei.

Pašlaik vairāk esmu pievērsusies ģimenes dzīvei, bet zinu, ka arī turpmāk katrā dzīves sniegtā iespēja nesīs ko jaunu un interesantu.”

Intervētājs: Edžus Arahovskis

Intervējamā: Zinta Arahovska

Tēma: Skola un profesijas izvēle.

1. Kurā skolā Tu mācījies?

Jaunpiebalgas vidusskolā

2. Kādi mācību priekšmeti Tev patika?

Latviešu literatūra, bioloģija, vēsture, sports un mūzika.

3. Kādi mācību priekšmeti nepatika?

Algebra, fizika, ķīmija.

4. Kādi iemesli tam, ka daži mācību priekšmeti patika un daži nepatika?

Liela nozīme ir skolotāja attieksmei pret skolēniem, prasmei iemācīt un ieinteresēt par savu mācāmo priekšmetu. Daži mācību priekšmeti patika tieši skolotāja dēļ.

5. Vai Jūsu laikā bija iespēja strādāt vasarā?

Jā, kuri vēlējās, tiem bija.

6. Kādus darbus Jums piedāvāja?

Jebkurš varēja strādāt ražošanas brigādē „Bitīte”, kur bija jāravē

un jānovāc lopbarības bietes. Citi dabūja darbus vecāku darbavietās. Gājām meklēt darbu arī paši, piemēram, uz dārzniecību, bērnodārzu.

7. Kā Tu nonāci līdz savas profesijas izvēlei?

Ejot mammai līdzi uz darbu, novēroju, kā strādā bērnodārza audzinātājas, pieteicos strādāt vasarā un sapratu, ka man tas patīk. Tādēļ izvēlējos pirmsskolas pedagoga profesiju.

8. Kur Tu ieguvī profesionālo izglītību?

Pēc vidusskolas beigšanas iestājos Cēsu vidusskolas pedagoģijas klasē, paralēli strādāju Cēsu bērnodarzā, tad iestājos Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā, pēc gada turpināju studēt Latvijas Universitātē Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē, kur ieguvu pirmsskolas skolotājas kvalifikāciju.

9. Vai Tu atkārtotu savu izvēli un kāpēc?

Jā, atkārtotu, jo man patīk mans darbs, bet pagaidām – diemžēl ne atalgojums...

10. Kuru profesiju Tu ieteiktu maniem vienaudžiem izvēlēties pēc skolas beigšanas?

Profesiju, kuru vēlētos darīt ar prieku un no kuras gūtu gandarījumu!

Paldies par interviju!

Paldies

par līdzdalību Artūra Dulbes fotoizstādes tapšanā:

Zanei Althaberei, Skaidrītei Balodei, Pēterim Balodim, Aivaram Bērziņam, Guntai Bitei, Skaidrītei Čakstiņai, Ievai Dulbergai, Anitai Elpere, Anitai Ērglei, Ilgai Fersterei, Mārim Gateram, Guntrai Ģipslei, Andrejam Ieviņam, Harijam Jaunzemam, Austrai Kokorēvičai, Maijai Kļķerei, Ojāram Lēģerim, Liesmai Liģerei-Uķei, Marijai Meinartei, Daigai Melecei, Dainai Pētersonei, Gaidai Podiņai, Ilgai Prīsei, Annai Rabei, Egilam Rusovam, Edītei Strujēvičai, Skaidrītei Šarkovskai, Jānim Šinkam, Guntim Titānam, Elzai Vasilei (Maijas Pikures ģimenes bildes), Veltai Zadiņai.

Priecāšos, ja vēl kādam atradīsies Artūra Dulbes fotogrāfijas!

Tās vēl iespējams izmantot izstādes veidošanā! Lūdzu zvanīt -26615072 (Vēsmai)

Vidusskolā

Eseju konkursā „Lauku rajonu attīstības perspektīvas” piedalījās Zelta Althabere (12.kl.) – uzvarētāja piedalīsies jauniešu konferencē Vācijā. Sk. Z. Althabere.

Pasaules čempionātā jauniešiem un junioriem biatlonā individuālajā distancē jaunietēm Čehijas pilsētas Novemestas trasē 11. klases skolniece Krista Krūmiņa izcīnīja 37. vietu, kā arī Latvijas kausu biatlonā 6 km sprintā.

Latvijas čempionātā 1.kārtā sprinta distancē Madonā Krista Krūmiņa (11.klase) ieguva 2. vietu, iedziņas distancē Daumants Lūsa (12.klase) ieguva 1.vietu.

Starpnovadu matemātikas olimpiādē piedalījās Vita Skosa (6.b kl.),

Evita Kamene (6.a kl.) – atzinība. Sk. I. Bērziņa

Mazo instrumentālo ansambļu konkursā piedalījās:

* perkusionisti - Rolands Jurkevičs - 10. klase, Matīss Elksnis - 11. klase, Elvis Elksnis - 9. klase, Daumants Lūsa - 12. klase. Ieguva I pakāpes diplomu.

Sk. Dz. Viksna ;

* instrumentālais ansamblis - Emīls Rusovs - 12. klase, Krišs Spalviņš - 12. klase, Daumants Lūsa - 12. klase, Madara Kārklīņa(L) - 12. klase, Liene Bleive - 12. klase, Madara Grīvāne - 12. klase, Matīss Elksnis - 11. klase, Agnese Smilga - 10. klase. Ieguva II pakāpes diplomu. Sk. M. Viksna.

Starpnovadu vēstures olimpiādē piedalījās Krišs Spalviņš (12. kl.). Sk. I. Elksne.

Vidzemes novada olimpiādē –politikā un tiesībās piedalījās Krišs Spalviņš (12. kl.) – atzinība. Sk. I. Elksne

Eiropas Jaunatnes ziemas olimpiādē Čehijā, Liberecā piedalījās

9. klases skolnieks Viesturs Eglītis.

Vokālās mūzikas konkursā „Balsis” I pakāpes diplomu ieguva Krišs Spalviņš - 12. kl., Daumants Lūsa - 12. kl., Emīls Rusovs - 12. kl., Intars Ozols - 12. kl., Rolands Jurkevičs - 10. kl. Sk. Dz. Viksna, M. Viksna

5.- 8. klašu matemātikas konkursā piedalījās Alise Smilga - 8.b kl. - 1. vieta, Andris Podiņš - 8.a kl., Elvita Potapova - 8.a

kl., Elīna Zariņa - 7. kl., Evita Kamene - 6.a kl., Roberts Brikmāns - 6.a kl., Vita Skosa - 6.b kl., Andra Annemarija Krūmiņa - 6.b kl., Ance Krūmiņa - 5. kl., Kristiāna Annija Spirģe - 5. kl., Sabīne Ābelniece - 5. kl. Sk. I. Bērziņa.

Starpnovadu ģeogrāfijas olimpiādē piedalījās Agnese Smilga - 10. kl., Laura Makare - 10. kl., Lāsma Tinkuse - 11. kl., Daumants Lūsa - 12. kl., Emīls Rusovs - 12. kl. - 3. vieta. Sk. R. Gansone.

Sagatavoja Arnis Ratiņš.

Mūzikas skolā

16. februārī 6. saksofona klases audzēkne Madara Grīvāne (ped. T. Narvils, koncertmeistars E. Rusovs) piedalījās VII Starptautiskajā saksofonmūzikas festivālā SAXOPHONIJA Rīgā.

5. martā 6. klavieru klases audzēkne Sabīne Blūma (ped. Egita Vanaga) Jaunpiebalgas mūzikas skolu pārstāvēja jauno pianistu konkursā „Mūsdienu klasika” Rīgā.

Sagatavoja Sarma Petrovska

Randiņš «Zeķu fabrikā»

Ir brīnišķīgas, sniegotas marta dienas, un Piebalgas pamatskolas/Rehabilitācijas centra „Dzīves enerģija” audzēkņi Jānis un Liene un viņu atbalsta persona Vasilijš bija nolēmuši piedalīties „Zeķu fabrikas” dzīves dažādošanā - Jaunatnes Starptautisko programmu aģentūras „Jaunatne darbībā” rīkotajā Sociālās iekļaušanas iniciatīvu projektu veidošanas seminārā “Zeķu fabrika”.

Apmācības pamatideja bija mācīties kopā veidot un īstenot sociālās iekļaušanas jauniešu iniciatīvas projektu.

Sociālās iekļaušanas jauniešu iniciatīvas projekts ir laiks un vieta, kur satikties dažādiem cilvēkiem, kad, veicot kopīgu darbu, tiek mainīta attieksme un vērtības. Projektā iesaistītie dalībnieki mācās viens no otra. Sociālās iekļaušanas jauniešu iniciatīvu projekti ir projekti, kur visi kopā vienā virzienā dodas padarīt pasauli labāku. Tie ļauj lauzt barjeras un attīstīt sabiedrību, kurā ikviens ir vērtība.

Viena no būtiskākajām šo projektu

iezīmēm ir tā, ka tajos cilvēks ir vērtība, dalībniekiem rodas izpratne par to, ka visi ir dažādi un visi ir vienādi. Šie projekti mudina aizdomāties par citādo, ļauj iegūt citu skatupunktu un iepazīt pasaules dažādību.

Tā nu Liene, Vasilijš un Jānis viesu namā „Bille” Amatas novadā kopā ar citiem „Zeķu fabrikas” dalībniekiem dažādoja savu un fabrikas ikdienu, izmantojot neformālās izglītības pieejas, būtību

(mācoties darot, mācoties vienam no otra utt.).

Katram no dalībniekiem bija kāds neizsapņots sapnis par to, kā dažādot savu ikdienu. Apkopojot tos, „Zeķu fabrikas” dzīves dažādotājiem radās iestrādnes trijiem sociālās iekļaušanas jauniešu iniciatīvu projektiem: par aktīvu dzīvesveidu, par radošām aktivitātēm un par kultūrdaudzveidību.

Gunta Grīnhofa

Labdien!

Laikraksta „Avīze Piebaldzēniem” februāra numurā iepazīstināju Jūs ar sava maģistra darba iecerī. Esmu saņēmusi pārsteidzoši lielu atsaucību no piebaldzēnu puses. Tas ir devis lielu gandarījumu un spēku projekta turpmākai attīstībai. Paldies par padomiem un idejām darba turpināšanai!

Studējot Latvijas Mākslas akadēmijā, Vides mākslas katedrā, kā maģistra programmas noslēguma darba projekta realizācijas vietu esmu izvēlējusies Jaunpiebalgu. Uz to mani uzvedināja divi būtiski fakti: pirmkārt - esmu dzimusi Jaunpiebalgā, Gaujas krastā, dienā, kad ziemu nomaina pavasaris. Otrkārt, šim novadam ir būtiska loma Latvijas kultūrvēsturē. Projekta mērķis, izmantojot esošās vērtības: dabas resursus, vēsturisko mantojumu, cilvēku talantus un intereses, veidot labvēlīgu un sakārtotu vidi, radot labvēlīgu fonu ikdienas ritmam, kas kalpotu par pamatu tālākai attīstībai citās jomās. Darba uzdevums - rosināt un piesaistīt iedzīvotājus aktīvai sadarbībai draudzīgas vides veidošanā. Veicināt privātās un publiskās telpas sakārtošanu, iekļaujot mākslas objektus lauku vidē. Radīt patīkamu dzīves telpu ikdienai un atpūtas brīžiem. Aktīvi darbojoties, veidot sabiedrības kultūras centrus, mazinot tendenci cilvēku aizplūšanai no lauku rajoniem.

Mans uzdevums ir definēt vērtības, kuras apzinoties, iespējams sasniegt iecerēto. Tās ir - DZIMTA, MĀJAS, LEPNUMS, ATBILDĪBA. Katrs ikdienas notikums ir skatāms caur vērtību prizmu un mūs tuvina mērķim - no sirds pateikts labs rīts kai-

miņam, sava pagalma sakopšana utt. Mums katram ir jāizsver prioritātes un jāuzdod sev jautājums: "Ko Tu vari darīt, piebaldzēn?"

Ir iezīmējušies pirmie soļi mūsu aktivitāšu kalendārā. Sestdien, 9. aprīlī, plkst. 12.00 - akcija „Putnu mājas Jaunpiebalgā”, radošajā darbnīcā, kurai mājvietas devusi sākumskola, mēs radīsim putnu būrišus, kas tiks izvietoti pagasta teritorijā. Tie atšķirsies ar iedezinātu identitātes zīmi. Tad Jaunpiebalgas novada kartē varēsīm iezīmēt pirmo punktu, kas iesāktu projekta ietvaros paveikto.

Vide, kurā mēs dzīvojam, par mums daudz ko var pastāstīt. Tieši ikdienas gaitas skaidri parāda mūsu atbildības sliekšni. Tas, ko mēs runājam un kā mēs rīkojamies, norāda uz mūsu patieso būtību. Pierādīsim, ka mums rūp mūsu mājas un mēs esam atbildīgi par to, kas te notiek. Tāpēc, atkāpjoties ziemai un sniegam, mēs izejam pirmajā talkā - Viņķu kalnā - kā ģeogrāfiski augstākajā punktā novadā. No šīs vietas mēs soli pa solim, organizējot nākamās talkas, sakārtosim dzimto pagastu. Talkošanas laikus un vietas ziņosim laicīgi ar plakātu un Jaunpiebalgas novada mājas lapas starpniecību.

Jaunpiebalgas novads vēsturiski iezīmējies kā Latvijas kultūras šūpulis. Ļausim, lai vēsture atkārtos!

Inese Leite

P.S. Paldies jaunpiebaldzēniem par atsaucību, atbildot uz jautājumiem anketā! Par tās rezultātiem informēšu nākamajā laikraksta numurā.

Komandā strādā

Jaunpiebalgas mākslas skola

1. Līga Apsīte
2. Barbara Ābele LMA
3. Kristīne Ābelniece
4. Leo Ābelnieks
5. Anna Bētiņa VVB
6. Dace Circene
7. Valentīna Dolmane
8. Guntars Dolmanis
9. Valdis Gansons
10. Vēsma Johansone
11. Elīta Kalniņa VAK

12. Dace Kļaviņa „Horizonts”
13. Santa Krasovska
14. Inese Leite
15. Sandra Levāne LMA
16. Askolds Liedskalniņš
17. Kristaps Liedskalniņš
18. Rasa Ontužāne
19. J.A.Osis LMA
20. Kirils Panteļejevs LMA
21. Aija Petrovska
22. Egija Posse
23. Rolands Puhovs, Valmiera
24. Jānis Rubenis
25. Evita Rusova
26. Lāsma Skutāne

27. Sandra Strēle
 28. Lelde Stumbre VAK
 29. Ilze Stolere
 30. Laima Upmale
 31. Dzintra Vilks
 32. Ieva Vīgante
 33. Edgars Žīgurs
 34. Lelde „Horizonts”
 35. Ainārs Intenbergs
- LMA- Latvijas Mākslas akadēmija
VVB- Vides veidošanas biedrība
VAK- Vides aizsardzības klubs

Inese Leite

◆ ◆ ◆

Latvijas Sarkanā krusta Jaunpiebalgas nodaļa sarūpējusi tērpus skolēniem, kurus jau skolēni sportojot izmanto. „Tagad varēsīm vienādi saģērbties, ja vajadzēs startēt komandai, pārstāvēt Jaunpiebalgas vidusskolu,” priecīgi saka sporta skolotāja Sarmīte Vlodare.

◆ ◆ ◆

2011. gada 2. marts

Kas jāzina un jāprot mūsdienīgam vadītājam?, – Smiltenes un tuvāko novadu darba devējiem būs iespēja to noskaidrot, piedaloties kursos nākamnedēļ Smiltēnē.

Latvijas Darba devēju konfederācijas (LDDK) Biznesa resursu centrs, pateicoties Eiropas Sociālā fonda un Latvijas valsts finansējumam, darba devējiem piedāvā bezmaksas kursus „Divpusējais un trīspusējais sociālais dialogs un cilvēkresursu vadība” sāksies Smiltēnē 11. martā (iepriekš plānots 4. martā).

Lai pēc iespējas vairāk Smiltenes, Valmieras un tuvāko novadu darba devējiem būtu iespēja pieteikties, ir **mainīts** kursu „Divpusējais un trīspusējais sociālais dialogs un cilvēkresursu vadība” norises laiks. Kursu sākums **11. martā** ar turpinājumu 18. martā un 25. martā Smiltēnē, Smiltenes novada domē Pils ielā 2.

Mācību dalībnieki šajā programmā meklēs atbildi uz tādiem jautājumiem kā: Kāpēc nepieciešama darba devēju iesaistīšanās sabiedriskās aktivitātēs? Kas jāzina un jāprot mūsdienīgam vadītājam? Kā atrisināt strīdus sarunu, samierināšanas un mediācijas ceļā?

Pieteikšanās nosūtīt pieteikuma anketu pa e-pastu info@comperio.lv. Tālruni uzziņām: 26569525, 67213003

Smiltenes novada domes priekšsēdētājs Ainārs Mežulis: „Apmācības ir vitāli nepieciešamas tieši šajā laika posmā, kad uzņēmējiem ir intensīvi jādomā par jauniem risinājumiem savas uzņēmējdarbības uzlabošanā un attīstīšanā. Ir pienācis laiks domāt par ilgtermiņa risinājumiem un izmantot LDDK piedāvātās apmācības ir tikai tālredzīgi, it īpaši Smiltenes novada uzņēmējiem, jo apmācības notiks Smiltēnē un netālu esošajā Valmierā...”

2011. gada rudenī Valmierā notiks arī kursi par tēmu „Pašvaldību attīstības vadība un publiskās – privātās partnerības

veicināšana”, un „Uzņēmuma attīstība un korporatīvā sociālā atbildība”.

Citas pilsētas, kurās notiek apmācības 2011. gadā – Jelgava, Tukums, Līvāni un Rīga.

Informācijai:

Mācības notiek Eiropas Sociālā fonda un Latvijas valsts finansētā projekta „LDDK administratīvās kapacitātes stiprināšana reģionos” (id.Nr. 1DP/1.5.2.2.1./08/IPIA/SIF/002/02) ietvaros. Apmācības nodrošina SIA „Comperio”. Precīza informācija par apmācību norises datumiem un vietām regulāri tiek atjaunota un ir pieejama LDDK mājas lapā www.lddk.lv, <http://www.comperio.lv/?id=346> un www.draugiem.lv/lddk-brc. Sekojiet arī jaunumiem www.twitter.com/lddk_brk. Šīs mācību programmas tiks piedāvātas līdz 2014. gada beigām visā Latvijā.

Pielikumā: Kursu pieteikuma anketa un grafiks 2011. gadam. Informācijai par darba devēju apmācībām:

Gunta Misāne, SIA „Comperio” valdes priekšsēdētāja

Tāl.: 67213020, 29115356 info@comperio.lv, www.comperio.lv

Kursu grafiks Smiltēnē un Valmierā:

11.03. 18.03. 25.03.	Smiltene, Smiltenes novada dome, Pils iela 2	Divpusējais un trīspusējais sociālais dialogs un cilvēkresursu vadība
28.09. 05.10. 12.10.	Valmiera, norises vieta tiks precizēta	Pašvaldību attīstības vadība un publiskās – privātās partnerības veicināšana
30.11. 07.12. 14.12.	Valmiera, norises vieta tiks precizēta	Uzņēmuma attīstība un korporatīvā sociālā atbildība

Šis materiāls ir veidots ar Eiropas Savienības Eiropas Sociālā fonda un Latvijas valsts finansiālu atbalstu projekta „LDDK administratīvās kapacitātes stiprināšana reģionos” (id.Nr. 1DP/1.5.2.2.1./08/IPIA/SIF/002/02) ietvaros. 85% no projekta finansē Eiropas Savienība ar Eiropas Sociālā fonda starpniecību un 15% Latvijas valsts ar Sabiedrības integrācijas fonda starpniecību. Par materiāla saturu atbild Latvijas Darba devēju konfederācija.

Uzsācis darboties Jaunpiebalgas attīstības fonds

Pirmais pasākums. Liels prieks par pasākumu kopumā – gan par dalībniekiem, viņu atsaucību, visiem atbalstītājiem. Visas komandas bija priecīgas par paveikto un gandarītas, jo visiem tika gan pozitīvas emocijas, gan dažādas balviņas.

Prieks par to, ka bija dažādas komandas. Patīkami pārsteidza, ka ģimeņu komandās varēja sastapt gan mammas, gan tēvus, kas ar savām atvasēm sasniedza ne tikai labus rezultātus, bet bija kopā ziemas priekos vienotā sacensību garā. Piemēram, tādā disciplīnā kā lielās pikas mešana gan pašam mazākajam komandas pārstāvim, gan lielākajam, – tas bija aizraujoši. Ar smaidu sejā patīkami bija vērot, kā tēvs ar dēlu veido lielās pikas un veic šo uzdevumu. Sacensības noslēdzām, kopīgi ceļot lielos snie-

gavīrus un baudot karstu zupu pie uguns-kura. Noteikti nākamgad būs līdzīgs pasākums, kurā gaidīsim jaunas komandas – gan pašus mazākos kopā ar mammām un tētiem, gan draugu komandas.

Fakti par sacensībām. Komandām bija jāpiedalās 9 disciplīnās, kuras bija gan veikli jāizpilda, gan svarīgs iegūto punktu skaits. Īsumā par disciplīnām – nobrauciens no kalna, hokejs ar florbola inventāru (3 dažāda izmēra vērtos jātrāpa bumbiņa), stafete ar lēkšanu maisā, plēves nobrauciens, lielās pikas mešana pēc iespējas tālāk, vienas slēpes brauciens, sniegavīru celšana 2 minūtēs, boulings ar sniega pikām, piku mešana mērķī.

Pie katras disciplīnas bija norīkots tiesnesis no Horizonta (pēc tam arī tiesneši sadalījās trīs komandās un veica visas 9 disciplīnas). Atsevišķa vērtēšanas sistēma bija ģimenes komandām un draugu komandām.

Ieva Priedenfelde

Noskaidroju, ka biedrība „Jaunpiebalgas attīstības fonds” tikko uzsākusi darbību. Darbības mērķis, lai neviens nepaliktu malā, lai tiktu aptverti visu vecumu cilvēki, lai dažādās interešu grupās tiktu apvienoti interesenti, lai pilnveidotos paši un pilnveidoties palīdzētu citiem. Pirmajā reizē atbalstu sniedza SIA „Valio International”, SIA „Wenden Furniture”, z/s „Lejas Jaunskrāgi”, z/s „Ķelmēni”, „Horizonts”, Jaunpiebalgas vidusskola. Nopriecājos, ka organizatoru vidū ieraudzīju pazīstamus cilvēkus – jaunpiebaldzēnus Litu un Zinti Zaķus. Lita un Zintis vairāk bija pie skatītājiem/atbalstītājiem. Kristīne Zaķe bija viena no organizatorēm, bet izdevās nobildēt pašu mazāko Zaķi pie lielākā sniegavīra.

V. Johansone

P.S. Komandas var saņemt bildes, sazinoties ar Ievu (t. 28336170)

ZAAO dalībnieku sapulce

Piektdien, 4.martā, notika ikgadējā SIA „Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija” (ZAAO) dalībnieku sapulce. Viens no galvenajiem darba kārtības jautājumiem bija ZAAO valdes priekšsēdētāja Aivara Sirmā ziņojums par 2010.gada darbības rezultātiem. Dalībnieku sapulcē tika apstiprināts 2010.gada pārskats un ievēlēts revidents 2011.gada pārskata revīzijai, kā arī saskaņoti 2011.gada darbības plāni. Dalībnieki tika iepazīstināti arī ar ZAAO plānoto pakalpojumu attīstību nākamajam gadam.

SIA „Laika stars” vadošais finanšu eksperts Jānis Pinnis ZAAO akcionāriem ziņoja par uzņēmuma finanšu diagnostikas rezultātiem, un savā ziņojumā kā pamatotu un veiksmīgu atzinīgi novērtēja uzņēmuma realizēto attīstības projektu – poligona Daibe 2.šūnas izbūvi un atkritumu priekšapstrādes centra izveidi, ņemot vērā zemās būvniecības izmaksas šajā laikā, un būtisko Kohēzijas fonda atbalstu. Kā ZAAO veiksmīgas attīstības pamats tika atzīmēta vienota akcionāru rīcība un politika.

Pašvaldību pārstāvji tika iepazīstināti arī ar poligona biogāzes apsaimniekošanas 2010.gada rezultātiem un plānotajiem darbiem 2011.gadā. Tāpat tika apskatīti dažādi jautājumi, kas saistīti ar uzņēmuma ikdienas darbības veikšanu.

Dalībnieku sapulce notika Pārgaujas novada, Raiskuma pagasta Auciena muižā, kur novada priekšsēdētājs Hardijs Vents laipni uzņēma kolēģus ar sarūpētu Stalbes pagasta bērnu muzikālu sveicienu.

ZAAO ir pašvaldību dibināta komercsabiedrība, kas jau 12 gadus pašvaldību uzdevumā sniedz kvalitatīvus atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus Ziemeļvidzemes reģionā, un jau desmit gadus uzņēmums darbojas arī vides izglītības jomā, veicot sabiedrības izglītošanas aktivitātes, lai veicinātu apkārtējās vides kvalitātes uzlabošanu.

Ingrīda Gubernatorova
SIA ZAAO attīstības daļas vadītāja
Tālr. 642 81502
Mob. tālr. 26537816
E-pasts: Ingrida@zaao.apollo.lv

AS "Latvenergo", kas nodarbojas

ar elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanu un tirdzniecību, informē

4.03. 2011.

AS „Latvenergo” 931 klientam Jaunpiebalgas novadā nebūs būtiska tarifu pieauguma

AS "Latvenergo" jaunajos tarifos tiek atbalstīti visi korekti klienti, kuri par elektroenerģiju norēķinās pēc regulētā tarifa, jo daļa patērētāju apjoma arī pēc 2011.gada 1.aprīļa tiks aprēķināta pēc līdzšinējā tarifa.

Elektroenerģijas tirgus cenas un obligātā iepirkuma izmaksu kāpums, kā arī „Sadales tīkls” sistēmas pakalpojumu tarifu pieaugums ir pamatots iemesls tarifu celšanai.

Uldis Bariss, „Latvenergo” valdes loceklis: „Jau 2009.gadā „Latvenergo” pieņēma sociāli atbildīgu lēmumu un atlika elektroenerģijas tarifu celšanu par diviem gadiem, ņemot vērā recesiju valstī un iedzīvotāju maksātspēju. Apzinoties krīzes sekas, arī šobrīd Latvenergo izstrādātais tarifu plāns ir atbalstošs visām mājāsaimniecībām, jo paredz, nevis lineāru tarifu paaugstināšanu, bet nosaka robežu – 1200 kWh gadā, par kurām visām privātpersonām būs jānorēķinās pēc līdzšinējā tarifa - 0,0825 Ls/kWh. Lidz ar to ar šo tarifu plānu atbalstītas būs visas mājāsaim-

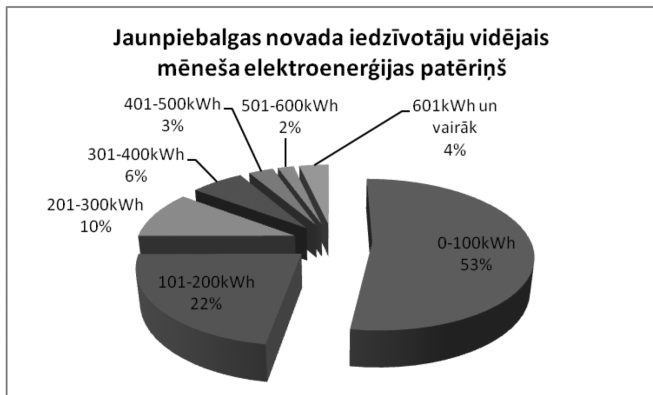
niecības Latvijā. Tostarp arī tās, kas patērē vairāk par 1200 kWh gadā.”

Atbalsta mehānisms tiek veidots arī daudz bērnu ģimenēm - Latvenergo kopā ar Latvijas Pašvaldību savienību, Labklājības ministriju un Ekonomikas ministriju aktīvi turpina darbu pie sociālās atbalsta programmas izstrādes, kurā plānots visām daudz bērnu ģimenēm papildus 1200 kWh lietot vēl 2400 kWh elektroenerģijas par līdzšinējo tarifu. Savukārt visām trūcīgajām ģimenēm ar bērniem saņemt 500 kWh gadā par brīvu.

Latvenergo jau informēja, ka no šī gada 1.aprīļa visām mājāsaimniecībām par pirmajām 1200 kWh būs jāmaksā līdzšinējais Starta tarifs – 0,0825 Ls/kWh. Savukārt no 1201 kWh tiks piemērots Pamata tarifs - 0,1074 Ls/kWh.

Balstoties uz „Latvenergo” klientu norēķinu sistēmas datiem, 49% Latvijas mājāsaimniecību izstrādātās tarifu izmaiņas neskars, jo to patērētāji gadā nepārsniedz 1200 kWh. Jaunpiebalgas novadā šādas ir 53% mājāsaimniecību.

Otra lielākā mājsaimniecību grupa ir ar vidējo patēriņu no 101-200 kWh mēnesī, kas mēnesī maksā 8,25 - 16,50 latus. Pēc

tarifu izmaiņām šo mājsaimniecību vidējais maksājums mēnesī pieaugtu par 1,10Ls. Jaunpiebalgas novadā šajā patēriņa grupā ir 22% mājsaimniecību.

Pēc Latvenergo aprēķiniem, Jaunpiebalgas novadā 16 % mājsaimniecību ikmēneša maksa pieaugs vidēji par 4,36 latiem, bet 9% - par vairāk nekā desmit latiem.

„Latvenergo” klientu ikmēneša norēķinu sistēmas dati precīzi atspoguļo tarifa plāna ietekmi uz ģimenēm, jo analizē izmantoti visu – kopskaitā vairāk nekā viena miljona – „Latvenergo”

klientu patēriņa dati par 2010.gadu. No tiem tikai 4% veido pieslēgumi neapdzīvojamiem objektiem, kā piemēram, garāžas, saimniecības ēkas, u.tml. AS „Latvenergo” savā novērtējumā par mājsaimniecību patēriņu balstās uz noslēgtajiem līgumiem ar iedzīvotājiem, t.i., elektroenerģija tiek piegādāta privātpersonai. Pēc Elektroenerģijas tirgus likuma definīcijas mājsaimniecības lietotājs ir galalietotājs, kurš pērk un izlieto elektroenerģiju savā mājsaimniecībā paša vajadzībām (galapatēriņam), izņemot komercdarbības vai cita veida profesionālās darbības vajadzības. Tātad, ja iedzīvotājs elektrību ir pieslēdzis objektam, kas pēc būtības ir šķūnis vai garāža, tad viņš šo elektroenerģiju izlieto savā mājsaimniecībā.

„Latvenergo” jau informēja, ka būtiskākie elektroenerģijas tarifa pieauguma faktori ir „Sadales tīkls” sistēmas pakalpojumu tarifu pieaugums, ko gada sākumā apstiprināja SPRK un kas ietekmē gala cenu par 11%, un elektroenerģijas tirgus cenas un obligātā iepirkuma izmaksu pieaugums ar ietekmi uz gala elektroenerģijas fiksētajiem tarifiem par 10%.

Informāciju sagatavoja:

Sandra Vējiņa

AS „Latvenergo”

Ārējās komunikācijas daļas projektu vadītāja

T. 6 42 90421, mob. 2 9161531

sandra.vejina@latvenergo.lv

Pasaules Dabas Fonds
Elizabetes iela 8-10
Rīga, Latvija, LV - 1010
Tel. +371 67505640
Fax +371 67505651
info@pdf.lv
www.pdf.lv

Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājam
A. Liedskalniņam

Rīga, 2011. gada 28. februārī

Zemes stunda – 2011. gada 26. marts plkst. 20:30

2011.gada 26. martā plkst. 20:30 pilsētas un pašvaldības visapkārt pasaulei izslēgs iedzīvotājiem labi zināmo ēku ārējo apgaismojumu uz vienu stundu – **Zemes stundu**, lai simboliski pievērstu uzmanību vides ilgtspējai un aicinātu padomāt par katra cilvēka ikdienas rīcību tās saglabāšanai un uzlabošanai.

Akcija Zemes stunda ir šobrīd lielākais globālais balsojums par planētas nākotni. Akcijā pagājušajā gadā piedalījās **simtiem miljonu cilvēku** vairāk nekā 128 valstīs 4000 pilsētās, kuru vidū arī **47 Latvijas pašvaldības** – Rīgas, Liepājas, Daugavpils, Ventspils, Jēkabpils un Jelgavas pilsētas, Kuldīgas, Aglonas, Rundāles, Kārsavas, Amatas, Tukuma, Krāslavas, Apes, Baldones, Jaunpiebalgas, Vecumnieku, Aizkraukles, Raunas, Baltinavas, Skrīveru, Valkas, Ilūkstes, Iecavas, Mālpils, Lielvārdes, Saulkrastu, Balvu, Pļaviņu, Kocēnu, Ikšķiles, Rēzeknes, Ādažu, Salas, Cēsu, Ludzas, Salaspils un Jaunpils, Rēzeknes, Ķeguma, Talsu un Limbažu novadi, kas piedalījās akcijā, izslēdzot apgaismojumu nozīmīgiem pašvaldības objektiem un aicinot akciju atbalstīt pašvaldības iedzīvotājus un uzņēmumus. **Akciju atbalstīja arī Latvijas Valsts prezidents Valdis Zatlers.**

Patecamies par dalību Zemes stundā 2010 un aicinām Jaunpiebalgas novadu arī šogad piedalīties akcijā, demonstrējot vienotību un ieinteresētību, un pievienot savu vārdu sarakstam, kur jau šobrīd atrodas daudzas lielākas un mazākas pilsētas un ciemati visā pasaulē.

Šī gada akcijas Zemes stunda mērķis ir rosināt ikvienu padomāt par savu ikdienas rīcību, lai kopīgi veicinātu vides ilgtspēju. Ja kaut vienu nelielu lietu skolnieks var mainīt savā klasē, darbinieks darba vietā, pašvaldība savā teritorijā, tad, saliekot tās kopā visā pasaulē, iespējams paveikt ļoti daudz. Aicinām arī Jūsu pašvaldību aktīvi iesaistīties un reģistrēties <http://www.beyondthehour.org/>, lai pasaules mērogā atzīmētu, ka Jaunpiebalgas novads arī vēlas līdzdarboties vides ilgtspējas labā!

Lai Jaunpiebalgas novads tiktu iekļauts oficiālo Zemes stundas 2011 dalībnieku sarakstā nepieciešams:

- Domes priekšsēdētāja apstiprinājums dalībai Zemes stundā 2011;

**Pasaules
Dabas
Fonds**
sadarbībā ar

www.earthhour.org

Jaunpiebalgas baznīcas atbalsta fondā

Baznīcas atbalsta fondā naudu ziedojusi Jānis Aprāns, Silva Dolmane, Tālavys un Jautrite Jundži, Jānis un Maija Kārkliņi, Ložu ģimene no Jaunmīgliem, Marija Meinarte, Zinaida un Pēteris Kušķi, Miesnieku ģimene no Kalna Skubiņiem. Paldies! Būsim pateicīgi, ja arī turpmāk atradīsiet iespēju papildināt atvērto kontu!

Lūdzam informēt arī citus par nepieciešamo atbalstu! Pilnu līdzšinējo ziedotāju sarakstu var skatīt 2010. gada „Avīzes Piebaldzēniem” jūlija numurā vai mājas lapā www.jbaf.lv

Banka: Swedbank Reģ. nr.: 40008139111; Konts: LV11HABA0551025061418 Nodibinājums "Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonds".

Adrese: Akadēmijas laukums 1, Rīga, LV- 1050

Mājas lapa: www.jbaf.lv

E-pasts: jbaf@inbox.lv

vai jundzis@apollo.lv

Baznīcas Fonda ziņas

8. aprīlī plkst. 15.00 Jaunpiebalgas baznīcā Fonda valdes un Jaunpiebalgas baznīcas draudzes padomes paplašinātā sēde.

Dienas kārtība:

* tikšanās baznīcā un iepazīšanās uz vietas ar veicamajiem darbiem (par logu akciju, par tūlītējiem darāmajiem darbiem pēc

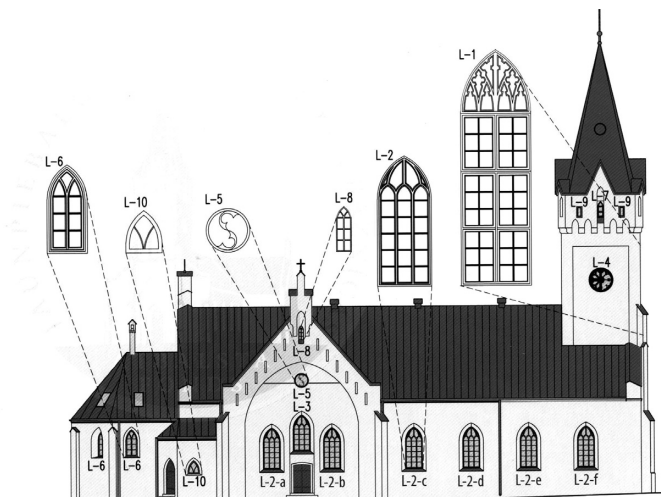
logu nomainas, iekštelpu restaurāciju u.c.)

* aptuveni 16.00 tikšanās novada domes telpās - par Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonda līdzšinējo darbību (8. aprīlī - divi gadi, kopš Fonds tika reģistrēts Uzņēmumu reģistrā).

Vēlamies redzēt ikvienu, kurš gatavs palīdzēt vai sadarboties!

Tālavs Jundzis,
Fonda valdes priekšsēdētājs

Sākusies akcija „Mans logs mūsu baznīcai”!

IZVĒLIET SAVU LOGU
un raksti Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fondam:
jundzis@apollo.lv, norādot loga numuru.
Sīkāka informācija pa tālruni: 29489249 (T. Jundzis)

Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonds aicina iesaistīties akcijā ikvienu!

Mans logs mūsu baznīcai

Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonds aicina iesaistīties akcijā, kuras mērķis ir nomainīt baznīcas plastmasas logus pret koka logiem atbilstoši sākotnējam veidolam. Labdaru vārdus iegravēsīm pateicības plāksnītēs pie katra attiecīga loga.

1) L-1 Jaurīte & Tālavs Jundži

>> 2) L-2-a

>> 3) L-2-b

>> 4) L-2-c

>> 5) L-2-d

>> 6) L-2-e

>> 7) L-2-f Laimis Šavējs

>> 8) L-2-g Līga & Viesturs Jundži

>> 9) L-2-h

>> 10) L-2-i

>> 11) L-2-j

>> 12) L-2-k

>> 13) L-2-l

>> 14) L-3-a

>> 15) L-3-b

>> 16) L-4-a Jaurīte & Tālavs Jundži

>> 17) L-4-b Jaurīte & Tālavs Jundži

>> 18) L-4-c Jaurīte & Tālavs Jundži

>> 19) L-5-a

>> 20) L-5-b

>> 21) L-6-a

>> 22) L-6-b

>> 23) L-6-c

>> 24) L-6-d

>> 25) L-6-e

>> 26) L-10-ab Ilga Jansone

>> 27) L-10-cd

JBAF valde

Ārstēties nepārmaksājot!

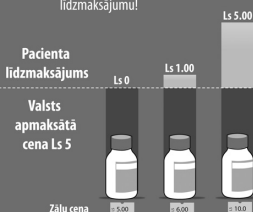
Veselības ekonomikas centrs un Veselības ministrija ir sagatavojuši informatīvo materiālu par iespēju iegādāties kompensējamos medikamentus lētāk, konsultējoties ar ārstu un farmaceitu.

Vairāk informācijas par šo tēmu atradīsiet arī www.vec.gov.lv sadaļā "Ārstēties nepārmaksājot!"

Laura Lapiņa
Veselības ekonomikas centra
sabiedrisko attiecību speciāliste
tel.: 67501583
www.vec.gov.lv

Vai Tu nepārmaksā par savām kompensējamām zālēm?

Pavaicā ārstam un farmaceitam par iespēju iegādāties kompensējamās zāles ar mazāko pacienta līdzmaksājumu!

Zāles tiek kompensētas pacientiem, kuri slimo ar noteiktiem smagām, hroniskām slimībām. Daudziem kompensējamām zālēm ir vienāda iedarbība. Visos kompensējamo zāļu - 100%, 75% un 50% apmērā - tiek apskaidēta no lētāko vienādas iedarbības zāļu cenas. Pēc katrā dārgākās zāles, starpība starp lētākajām un dārgākajām zālēm jāpajamā pacientam.

Ārstēties nepārmaksājot!
Vairāk informācijas: www.vec.gov.lv
tālrunis: 67501583

Jaunpiebalga meklē savējos, aicinot uz pirmo Pasaules jaunpiebaldzēnu salidojumu šovasar – 2.jūlijā. Lai izjustu satikšanās prieku, siltus apskāvienus un bučas, no sirds izrunātos, izdejotos vai vienkārši gūtu pozitīvu emociju lādiņu ilgam laikam, nepalaid garām šo iespēju! Tas brīdis ir klāt! Pošamies un rosāmieši – izbaudīt tieši šajā laikā mums visiem tik nepieciešamo kopības izjūtu un atkalredzēšanās prieku! Jaunpiebaldzēnu salidojumā visus izklaidēs plaša novada svētku programmas visas dienas garumā - „Pa saules ceļu”.

P.S. Klist valodas, ka pats Ķeņča kungs būšot necerēti dāsns ne tikai ar runām, bet arī dāvanām...

Jaunpiebaldzēnu salidojums 2011.gada 2.-3.jūlijā PASAULES JAUNPIEBALDZĒNU SALIDOJUMS

2.jūlijs

4.35 SAULLĒKTS – Viņķu kalns
Saules spēka un svētības saņemšana vi-

sai dienai.

10.00 RĪTA CĒLIENS - pie Jaunpiebaldzēnu novada domes

Jaunpiebaldzēnu novada karoga un ģerboņa iesvētīšana, grāmatas par Jaunpiebaldzēnu atvēršana, amatnieku tirgus Piebaldzēnu gaumē, runasvīrs Ķeņcis, dziesmas un dejas. Izbraukums pa Jaunpiebaldzēnu novada skaistākajām vietām.

14.00 DIENAS VIDUS – Jaunpiebaldzēnu Svētā Toma ev.lut. baznīca

Piemīņas brīdis pie Brīvības piemiņeņķļa baznīcas dārzā. Svētku koncerts Jaunpiebaldzēnu Svētā Toma evaņģēliski luteriskajā baznīcā. Tikšanās ar draudzi un baznīcas atbalsta fonda pārstāvjiem.

16.00 LAUNAGS – Zosēnu pagasts
Ekskursija pa novadu. Satikšanās ugunsgrūks pie pirmās Pēterskolas. Operas „Baņuta” muzeja atklāšana Zosēnu pagasta Skrāģukrogā.

18.00 VAKARS – Jaunpiebaldzēnu vidusskola

Saviesīgā daļa Jaunpiebaldzēnu vidusskolā, parkā, sporta zālē. Koncerts estrādē. Vidusskolas 65 gadu jubilejas salidojums. Novada visu skolu absolventu, skolotāju tikšanās. Balle un diskotēka līdz pirmajiem gaiļiem. Kafējnīca.

22.20 SAULRIETS – vidusskolas parks

Ugunsgrūks. Mūzika.
3.jūlijs

11.00 Dievkalpojums Jaunpiebaldzēnu Svētā Toma evaņģēliski luteriskajā baznīcā

13.00 Kapu svētki

Projekta vadītājs – **Askolds Liedskalniņš**, tel. 26328327

Projekta vadītāja vietnieki – **Girta Upena**, tel. 26538154

Silva Dolmane, tel. 26323025

Par reģistrēšanos - kontaktpersonas - **Anita Auziņa, Ilze Auziņa** – tel. 64107903, tel.28359724 (darba dienās no 9.00-17.00)

Lūdzam aizpildīt dalībnieku reģistrācijas anketu! Ja rodas sarežģījumi ar anketas aizpildīšanu, varat to (lejuplādēt) un nosūtīt uz e-pastu salidojums@jaunpiebaldzenu.lv

Dalības maksa 3 Ls (skolēniem no 1.-12.klasei ieeja bez maksas), ieskaitīt kontā:

Jaunpiebaldzēnu novada dome
Reģ. Nr. 9000031033
Konta

Nr.LV72UBAL4107192126006

A/S „Latvijas Krājbanka”
Bankas kods UBALLV2X

Pārskaitījuma mērķis - salidojums
Reģistrēties būs iespējams arī pasākuma norises dienā

Par naktsmītnēm interesēties:
<http://www.lacites.lv/?sec=nakts> vai
tel. 26599997 (rezervācija līdz 10. maijam)

ATKAL PRĀGĀ...

Februāra un marta mēnešu mijā, iegūstot ES finansējumu izglītības iestāžu vadītāju profesionālās pilnveides kursiem, mācījos Čehijas galvaspilsētā Prāgā. „Pārmaiņu procesu vadība izglītībā” - labi pazīstama joma, kurā Jaunpiebaldzēnu vidusskola darbojas pastāvīgi. Pārmaiņas – norises, bez kā nav iespējama virzība un attīstība. Mans mērķis tāds arī bija- sajūst, ko nozīmē Eiropas līmeņa kursi, kā arī saprast un pārliecināties, vai mūsu vidusskolas modelis atbilst Eiropas skolu līmenim, prasībām un kompetencēm nākotnē.

Darba formas: lekcijas, darbnīcas, darbs katru dienu mainīgās grupās, prāta vētra, koučings, nepārtraukta atgriezeniskā saite. Protams, tas viss angļu valodā. Profesionāla, atraktīva, fascinējoša kursu vadība (4 kungi no Beļģijas, Nīderlandes, Anglijas; vecuma diapazons ~ 30-80 gadi). Dalībnieki- 17 valstu 40 izglītības iestāžu vadītāji no pirmsskolas līdz augstskolām no Anglijas, Beļģijas, Bulgārijas, Čehijas, Dānijas, Francijas, Itālijas, Īrijas, Islandes, Kipras, Nīderlandes, Norvēģijas, Polijas, Somijas, Vācijas, Zviedrijas, Latvijas.

Gandarījums, ka jebkurā problēmsituācijā risinājuma pavediens bija sateklējams arī Jaunpiebaldzēnu vidusskolas pagātnē un tagadnē. Mūsu skolas pieredze nodēvēja vairākiem kolēģiem Eiropā.

Strādājām arī Prāgas skolās, vērojot direktoru vadības stilu, analizējot viņu vadīto skolu attīstības programmas un plānus, dodot padomus, ierosinot paņēmienus problēmu efektīvākai risināšanai.

Kursos gūtas ne vien jaunas prasmes, bet arī pozitīvas emocijas, iespējami jauni sadarbības partneri. Cita vide, atmosfēra, uzlādējoša enerģija, atpūta. Tā bija arī atgriešanās Prāgā pēc 32 gadiem, kad 1979. g. mācību brauciens bija man pirmais rietu-

mu virzienā. Atmiņas...

Prāga- 100 torņu smaīļu pilsēta. 520 metru garais Kārļa tilts pār Vltavas upi ar Vecpilsētas torni un daudzām greznām statujām, māksliniekiem un ielu muzikantiem. Prāgas Universitāte KAROLINUM, ko 14. gs. dibinājis Kārlis IV. Prāgas Hrada, karaļa pils un Zelta ieliņa. Svētā Vīta katedrāle. Loreta ar Svētās Marijas relikviju šķirstu, kas kopš 1626.g. bijis daudzus svētceļnieku galamērķis.

Svētā Nikolaja baznīca. Nacionālais teātris- čehu kultūras atmodas simbols ar modernu piebūvi un jauno skatuvi. Vecpilsētas laukums, kas vairāk nekā 100 gados gandrīz nemaz nav mainījies. Vecpilsētas rātsnams ar pulksteni: veselās stundās norit pulksteņa personāžu- 12 apustuļu figūru procesija; izrādes beigās pulkstenis nosit attiecīgo stundu, ko apliecina taures skaņas tornī. Pulkstenis ir unikāls no 15. gs., kad Prāgas domnieki, bažīdamies par līdzīga meistardarba radīšanu kādā citā vietā, pulksteņmeistarim Hanušam esot laupījuši acu gaismu.

Ļoti ērtais un ātrais Prāgas metro, sakārtota pilsētas satiksme. Un, protams, tikai Prāgai raksturīgais Šveika krodziņš.
ZELTA PRĀGA...

Direktore Ulla Logina

Pēdējos gados strauji sarūk iedzīvotāju skaits laukos. Kāpēc tas tā un ko vajadzētu darīt citādi, lai veicinātu jauniešu palikšanu laukos, grib uzzināt Lauksaimniecības Organizāciju Sadarbības padome, veicot skolu jaunatnes aptauju. Aktīvi aptaujas dalībnieki bija arī Jaunpiebalgas vidusskolas audzēkņi.

Lai paustu savu viedokli, bērniem nācās atbildēt uz 16 jautājumiem. Atbildot uz pirmo jautājumu - „Vai tu gribētu dzīvot laukos”, vairums atbilžu bija pozitīvas, jo bērni novērtē tīru gaisu, veselīgu un nepiesānotu vidi, plašumu un brīvību, pļavas, mežus, savu pagalmu un dzīvniekus. Negatīvs vērtējums par izaugsmes un darba iespējām. Vairāki skolēni vēlas, lai Jaunpiebalgā būtu iespēja apgūt arī kādu pie-

Par dzīvi laukos

prasītu profesiju. Daudzās anketās kā trūkums tika minēts ierobežotas izklaides iespējas, kaut gan, atbildot uz jautājumu par dzīves pamatvērtībām, kā galvenās minētas - ģimene, veselība, izglītība un tad tikai draugi un izklaide. Mūsu bērni vēlas darba vietas, iespēju strādāt un nopelnīt arī vasaras brīvlaikā, labus ceļus, jaunus, lielus veikalus, kvalitatīvas iepirkšanās iespējas tuvāk dzīves vietai, slimnīcu Jaunpiebalgā, kino, skeitparku un kvadriciklu trasi. Pēc jauniešu domām, valstiski vairāk vajadzētu atbalstīt mazciemu attīstību un uzņēmējus.

No garīgām vērtībām kā ļoti svarīgas minētas – ar alkoholismu nesirgstoši cilvēki, satīcīgi, jauki kaimiņi, cilvēku vienotība rūpēs citam par citu.

Vien tikai daži aptaujas dalībnieki iebilda, ka, dzīvojot laukos, nevar nopelnīt. Jautāti, ko katrs pats darīs, lai uzlabotu dzīvi laukos, atbildes bija – aktīvi dzīvos, rosinās citiem aktīvi dzīvot, organizēs pasākumus, sakārtos savu vidi, daži nodarbosies ar lauksaimniecisko ražošanu, cīnīsies pret mežu izciršanu, paliks strādāt laukos – audzēs zirgus, trušus un dārzeņus.

Kādā anketā bija rakstīts - „Man patīk lauki, un es te strādāšu un dzīvošu”.

Lai izdodas!

**Aptaujas anketās nedaudz ieskatījās
Maija Ķīķere**

Aktualitātes zemniekiem

Lauku saimniecību modernizācija (celtniecība lauksaimniecības vajadzībām, lauksaimniecības tehnika, traktori, sēklas, stādāmais materiāls u.c.)	No 01.03.2011.– 31.03.2011.
Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu (meliorācijas sistēmu būvniecība, rekonstrukcija, renovācija lauksaimniecības zemēs, meliorācijas sistēmu renovācija un rekonstrukcija meža zemēs)	No 08.03.2011.- 11.04.2011.
Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana (mežaudžu kopšana)	No 04.01.2010.
Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana ugunsgrēku un dabas katastrofu radīto postījumu vietās (meža kopšana un atjaunošana)	No 07.2010.
Tūrisma aktivitāšu veicināšana (esošo tūrisma mītnu rekonstrukcija un citas aktivitātes)	10.01.2011.- 26.04.2011.

Der atcerēties:

Valsts Ieņēmumu dienestā līdz 1.aprīlim visiem saimnieciskās darbības veicējiem VID jāiesniedz gada Ienākumu deklarācija

Par piena kvotām:

Ja izpildīta 100% un vairāk, – līdz 1.jūlijam var LDC sniegt iesniegumu papildus kvotas piešķiršanai no valsts rezerves,

Ja kvota nav izpildīta par 85%, - līdz 15.aprīlim var sniegt iesniegumu kvotas saglabāšanai (jāmin pamatojums),

Ja kvota izpildīta 1-70.9%, - samazinājums 50% no neizpildītā apjoma,
Ja kvota izpildīta 71 – 84.9%, - samazinājums 5%,

Par agrovides saistībām:

Bioloģiskajā lauksaimniecībā šogad saistības var uzņemties jaunas saimniecības, iespējama arī platību paplašināšana,

Noteikumi paredz, ka šogad agrovides atbalstam var pieteikt platības, kas uz 2003.gadu nebija labā lauksaimnieciskā stāvoklī un par kurām nevar saņemt vieno-
to platībmaksājumu,

Piesakoties uz atbalstu par bioloģiskas daudzveidības uzturēšanu zālajos un rugāju lauku ziemas periodā, jāizveido un jāuztur lauku vēstures žurnāls par katru atbalsttiesīgo saimniecības lauku.

Par MLA.

Ja atbalsta pretendents ir biškopsis un tam nav citu lauksaimniecības dzīvnieku, bet vēlas saņemt atbalstu par pastāvīgajām pļavām un ganībām vai aramzemē sētajiem zālājiem, tad atbalsta pretendents līdz kārtējā gada 1. jūlijam jāreģistrējas kā biškopības primārajam ražotājam vai medus iepakojšanas uzņēmumam un (kā minimums) jānodrošina 1 bišu saime uz 3 ha, kā arī jānodrošina, lai bišu saimju skaits ir nemainīgs laika posmā no kārtējā gada 15.maija līdz 30.septembrim.

Par platībmaksājumu pieteikumiem

Lūdzu visus platībmaksājumu pretendētus, kas vēlas saņemt pieteikuma veidlapu un bloku karti Jaunpiebalgā vai Zosēnos, par to informēt lauksaimniecības darba organizatori Maiju(m.t.29131170), tas neattiecas uz tiem, kas šogad jau pieteikušies.

24.martā plkst.10.00 Jaunpiebalgas novada zālē seminārs bioloģiskajiem zemniekiem

25.martā plkst. 10.30 Valmieras kultūras centrā Zemkopības ministrijas reģionālā konference “Esi informēts un pelni laukos”.

Sagatavoja Maija Ķīķere

UZMANĪBU LAUKSAIMNIEKIEM!

Cēsu rajona Zemnieku apvienības informatīvā diena un gada sapulce notiks

piektdien, 18.martā, plkst. 10.00 Priekuļos, Dārza ielā12, 2.st. zālē

Darba kārtībā:

1. Par aktualitātēm lauksaimniecībā un laukos:

✓ jaunumi no LAD; par pieteikšanos, kontrolēm (ZVRLP Zenta Špate);

✓ jaunumi par nodokļiem, gada deklarāciju (VID Cēsu nodaļa M.Kuzņecova);

✓ jaunumi no ZM, par subsīdijām u.c. (CZA)

2. Par CZA veikto 2010.gadā, gada pārskata apstiprināšana. Valdes vēlēšanas. Par CZA darbību 2011.gadā

BŪSIET LAIPNI GAIDĪTI!

Uzziņām -

Cēsu rajona Zemnieku apvienība - Dace Kalniņa, tālr.29330807

Latviešu nacionālie partizāni Piebalgas apkārtnē

Turpinot pētīt nacionālo partizānu gaitas Jaunpiebalgas, Liezēres, Drustu, Veļķu un Mēdzūlas pagastos un sadarbojoties ar Latvijas Nacionālo partizānu apvienību, ir izdevies noskaidro daļēji to partizānu vārdus, kuri tika sagūstīti un notiesāti vai arī krituši kaujās. Šīs ziņas ir ļoti nepilnīgas un, iespējams, arī neprecīzas, tāpēc, lai sagatavotu kādu nopietnu atmiņu krājumu par šiem cīnītājiem pret okupācijas varu Latvijā, ir nepieciešams visu to iedzīvotāju atsaucība, kuriem ir kāda informācija par rakstā minētām personām. Apzinot nacionālo partizānu skaitu tuvākā apkārtnē, jāatzīst, ka padomju vara pirmajos pēckara gados nespēja pastāvēt bez okupācijas karaspēka klātbūtnes.

Apzinātie nacionālie partizāni:

ĀBELE PĒTERIS, segvārds Mauriņš.
BANDERS ADOLFS, dz.1926.g., no Jaunpiebalgas Lielmeža mājām. Arestēts 1946.g., atgriezies Latvijā 1956.g., dzīvojis Valmierā, vēlāk Ogrē, tur arī 2008.g. miris un apglabāts.

BEBRIS VALDIS, segvārds Šoferis.
BEDEICIS JĀNIS, dz.1923.g. arestēts 1949.g.

BITE PĒTERIS, dz.1905.g., BITE KĒRLIS, dz.1924.g., BITE JĀNIS, dz.1930.g., no Jaunpiebalgas Lejasjaunzemju mājām, arestēti 1949.g.

BOGDANOVŠ KĀRLIS, dz.1926.g., dzīvojis Jaunpiebalgā Kalnaskanuļu mājās, arestēts 1952.g., atgriezies Latvijā, dzīvojis Dzērbenē, apglabāts Skrīveru kapos. CIRCEINIS (CIRCĀNS) ALOIZS, segvārds Vārpa, kritis 1946.g. rudenī Drustu pagastā pie Kaimiņu (Kameņu) mājām.

DUCENS IDA, segvārds Sarmīte, dz.1923.g. Jaunpiebalgā Neiķenu mājās, no 1946.g. partizānu sakarniece, arestēta

1948.g., atgriezies Latvijā 1958.g., DUCENS ILGONIS, dz.1928.g., arestēts 1952.g., DUCENS MARIJA, dz.1898.g., DUCENS PĒTERIS, dz.1887.g., arestēti 1949.g.

GABRĀNS IVARS, segvārds Puika, no Liezēres puses.

GAVARS PĒTRIS, dz.1922.g., arestēts 1945.g.

GRAUMANIS VALDEMĀRS, segvārds Sarkanbārdis, Rankas kalēja dēls, latviešu leģiona rindās uzdienējies līdz kapteiņa pakāpei, kritis Rankā, iespējams, 1946.g. KAIMIŅA HERTA, dz.1914.g. Jaunpiebalgā Ormaņu mājās, arestēta 1948.g., atgriezies Latvijā 1958.g. Strādājusī Jaunpiebalgas slimnīcā par medmāsu.

KĻAVA LAIMONIS, segvārds Laimonis, no Liezēres puses.

KAIMIŅŠ JĀNIS, dz.1912.g., arestēts 1948.g.

KLAPARS JĀNIS, dz.1913.g., iespējams, no Jaunpiebalgas Lejasskanuļu mājām, arestēts 1949.g.

KALNUPS JĀNIS, dz.1913.g., arestēts 1949.g.

KNĀĶIS ANTONS, dz.1913.g., no Jaunpiebalgas Zīdeņu mājām, arestēts 1949.g. KRAMIŅŠ JĀNIS, iespējams, no Drustu puses.

Brāļi ĶERSELI no Drustiem. ĶERSELIS VILIS, kritis 1946.g. sākumā Rankā. ĶERSELIS ARTŪRS, kritis 1947.g. jūlijā netālu no Drustiem. ĶERSELIS ELMĀRS, sagūstīts un notiesāts uz 25 gadiem. Soda izcietis Noriļskas lēģeros. ĶĪĶERS AUGUSTS, dz.1920.g. Jaunpiebalgas Boļu mājās, arestēts 1950.g. Atgriezies Latvijā un līdz mūža beigām dzīvojis Vecviekšeļu mājās. Apglabāts Jaunpiebalgas kapos.

LAPIŅŠ JĀNIS, dz.1913.g., iespējams,

no Jaunpiebalgas Rudgalvju mājām, arestēts 1948.g.

PAPĒDIS ARNOLDS, dz.1908.g., PAPĒDIS OSVALDS, dz. 1906.g., arestēti 1948.g. Drustu pusē.

PINKA ALDONIS, no Rankas pagasta, segvārds Kaņepājs. Kritis 1948.g.6.jūlijā Lielmeža Slieķu purvā. Šajā kaujā krita arī PREŠIS ULDIS, segvārds Ezītis. Viņu mirstīgās atliekas pagaidām atrast nav izdevies.

RUSOVŠ KĀRLIS, dz.1916.g., arestēts 1948.g. Atgriezies Latvijā, sākumā dzīvojis Valmierā, vēlāk Rīgā.

SMALIĶIS JĀNIS, segvārds Jancītis, no Drustu puses. Kritis 1947.g. jūlijā netālu no Drustiem. Apglabāts vietējā kapsētā.

SMALIĶIS ROBERTS, segvārds Kohs, kritis Rankas pusē ap 1945.g.,

STEPS MILDA, dz.1921.g., arestēta 1948.g.,

TRAUBERGS KĀRLIS, segvārds Komandieris, no Drustiem, sagūstīts 1947.g. Notiesāts uz 25.gadiem.

UPENS KĀRLIS, dz.1915.g., arestēts 1948.g.,

VILIŅŠ KĀRLIS, dz.1913.g., arestēts 1949.g.,

ZAVADSKIS STAŅISLAVS, segvārds Pans, no Liezēres puses.

ZARIŅŠ KĀRLIS no Zosēnu pagasta, segvārds Kārlis. Tuvākas ziņas par viņu varētu sniegt Jānis Šūtelis.

Ja kādam vēl ir papildinājumi vai precīzākas ziņas par rakstā minētiem nacionāliem partizāniem, Piebalgas latviešu biedrība gaidīs jūsu katru trešdienu novada sapulču zālē no plkst.12.00, varat arī zvanīt pa tālruni 29169626 vai sūtīt e-pastu slegujanis@inbox.lv

Jānis Mājenieks

Tautskolas apmeklētāji, arī novada iedzīvotāji!

Īsā laikā esam zaudējuši radošus, jaunus cilvēkus... Sirdī smeldze un žēlums... Tas rosinājis uz pārdomām...Delfi.lv izlasīju šo rakstu, kas mani uzrunāja, vedināja uz pārdomām....Varbūt izlasi arī Tu!

„Kam pieder rītdiena? Mums? Nav jau liegts būt tik pašpārliecinātam, tomēr viss pieder Dievam, un Viņa ceļi ir neizdibināmi. Gluži kā krievu parunā -"Ceri uz labāko, bet gatavojies sliktākajam." Es pieļauju, ka man var nebūt otra iespēja atzinīgi uzstāties kādam uz pleca, izlīgt ar kādu. Man ir jābūt gatavam priekšlaicīgi aiziet jau rīt, kā arī gatavam pieņemt, ka kāds var pārāgri nesagaidīt savu rītdienu, kā tas notika ar Mārtiņu Freimani.

Kāpēc tieši nāvei ir jābūt tai, kas paver labo vārdu slūžas? Vai pirms mēneša Mārtiņa Freimaņa "nesavtīgā darbība latviešu jauniešu garīgās kultūras attīstībā" nebija tikpat dāsna, kā to novērtēja pēc viņa

nāves, piešķirot Margaritas Stārastes medaļu? Vai pirms mēneša par Mārtiņu Freimani nebija zināms tikpat, lai atzītu, ka "pedeļos desmit gados izklaides jomā nav parādījies neviens tik spēcīgs un spilgts tēls", kā to pēcāk medijos atzina pēc nāves? Vai tikai pēc nāves apzinām Mārtiņa Freimaņa ģeniālās spējas ik dienu sacerēt kādas dziesmas melodiju un vārdus, kā arī saskaitīt, ka viņa gara darbu skaits jau mērāms tūkstošos?

Stāsts jau nav par Mārtiņu Freimani vien. Ikviens no mums ir tāds pats Mārtiņš – ārēji varbūt spurains un cinisks, reizēm dīvains un neizprotams, dažreiz pat kaitinošs, bet iekšēji – vārs un trausls, milestības un atzinības trūkuma novārdzinātājs. Ikviens – ne tikai muzikants un bārabērns, bet arī kaimiņš, kolēģis, radnieks, sen piemirsts bērnodārza grupiņas, klases, skolas vai kursa biedrs.

Arī par Jēkabpili nošauto policistu Andri Znotiņu tikai pēc nāves uzzinājām tik daudz pozitīvu vārdu, viņam piešķirot arī valsts apbalvojumus. Bet cik daudz līdzīgu policistu, kā arī jebkuras citas profesijas pārstāvju turpina gaidīt savu atzinību, iespējams, jau samierinoties, ka to saņems tikai pēc nāves, tāpēc vairāk domā par aiziešanu un nevis palikšanu.

Par cilvēka nenovērtēšanu, vēl dzīvam esot, aizvadīto nedēļu laikā daudz tika runāts. Līdzīgi, tikai ne tik publiski, bieži dzirdēts runājam arī citās bērēs, apraudot aizgājēju. Taču ko tas līdz, ja, izejot no sēru nama, sērotāji nesen iegūtās atziņas un asaras mēdz uzreiz piemirst, savas atklāsmes un emocijas par tobrīd vēl dzīvajiem līdzcīvēkiem paturot sevī līdz attiecīgajai sēru ceremonijai.

Latvijā allaž esam lepojušies ar kapu kultūru. Jā, tas ir skaisti un aizkustinoši, taču,

padomājot dziļākās sakarībās, arī nedaudz baidi. Kādi mēs esam un ko par mums domāt, ja mirušos mīlam vairāk nekā dzīvos? Ja aizgājējus atceramies biežāk un sirsnīgāk nekā dzīvos sev līdzās? Ja visirsnīgākie vārdi, kas dzīvē tā arī palikuši nepateikti, izskan jau aizmūžā, sēru zālē! Ja sliktais, noliedzošais, graujošais pār mūsu lūpām nāk daudz biežāk, brīvāk un dedzīgāk nekā labais, uzmundrinošais, spēcinošais! Un mūsu kalendārā ir tik daudz sēru dienu! Kā to nosaukt? Par nacionāla mēroga un valsts sankcionētu nekrofiliju?

Šāda attieksme lielā daļā gadījumu ir izpausme nepārejošai un bieži vien īsti nepapjaustai vainas apziņai, nožēlai un bezspēcībai vērst visu par labu. Galu galā,

lai ko cilvēks darītu, lai kā censtos, pats sev nesamelosi. Atskārsmē, ka varēji, bet noslinkoji, neaizgāji, nepateici, neieklausījies, neizdariji, neuzslavēji, un gluži otrādi – ka sabāri, uzkliezi, moralizēji – transformējas vēlmē atdot parādu kaut vai pēc nāves. Taču atkal paradokss – aizgājējam jau sen to vairs nevajag, visa šī sēru izrādīšanās ir vajadzīga mums pašiem – lai izlīgtu. Turklāt tas notiek ne tikai individuāli, bet arī valsts līmenī.

Tāpēc negaidīsim rītdienu! Teiksim labos vārdus šodien, paudīsim atzinību, mīlestību, cieņu, sirsnību tad, kad cilvēks pats vēl spēj par to priecāties, kad viņam mūsu vērtējums un atbalsts ir svarīgs un varbūt pat ļoti nepieciešams. Ja niecīga daļa

no tām pozitīvajām atklāsmēm, cildena-jiem vārdiem un pat apbalvojumiem, kas nolija pār Mārtiņu Freimani publiskajā telpā, būtu velīti, viņam dzīvam esot, varbūt tas būtu vairojis viņa dzīvotspēju? Apjaušmu, ka esi vajadzīgs? Ka esi gribēts? Ka esi vienkārši laimīgs?

Viens vārds, viena buča, viens smaids, viens siltu acu skats, viens draudzīgs rokasspiediens, viens mirklis uzmanības... Devējam tik maz, bet saņēmējam dažkārt milzīgi daudz. Tieši šodien.

Kristians Rozenvalds

05. februāris 2011 plkst.10.49 (raksts no delfi.lv)

Arvien Valentīna Dolmane tautskolā (mob. t 29146397)

Tautskolā gaida ikvienu!

Uz 31.martu ir iespēja pieteikties uz privātkonsultāciju pie stilistes Kristīnes Pridanovas.

Vietu skaits ierobežots.

7.aprīlī plkst.16.00 tautskolā

Rudīte Duļķe par aromellām un to pielietojumu dzīves dažādos brīžos.

7.aprīlī plkst.17.00 uz sarunu aicinā Mārtiņš Geida no Iecavas.

Praktiska nodarbība par to, kā piepildīt visas savas vēlmes dzīvē, lai kļūtu par laimīgu un veiksmīgu cilvēku.

Nodarbības mērķis - ielūkošanās Dieva bagātību krātuvē, varbūt tur kaut kas ir arī mums. Mūsu dzīvē viss ir izstiep-

tas rokas attālumā, vajag tikai paņemt.

Mūsu darbošanās tautskolā iziet lielajā dzīvē...Lasiet, skatiet „Praktisko Latvieti” Nr. 10! Žurnālisti Daci Deksnī interesēja tikai netradicionālās lietas, šoreiz vilnas veļšana.

Valentīna Dolmane
(tāl. 29146397)

Kurā gadā Jūs tikāt izsūtīti?
1949. gada 25.martā. Tā bija jauka un saulaina diena. Mūs deportēja no Lodes stacijas kopā ar māsu Lidiju Romāni un mammu Katrīni Romāni. Man bija 26 gadi.

Vai Jūs iepriekš par to zinājāt?
Nē, nezinājām. Tikai iepriekšējā vakarā intensīvi braukāja armijas automašīnas. Protams, mēs jau nemaz nenojautām, kādas būs sekas.

Kāda bija Jūsu liktenīgā diena?
- Liktenīgās dienas ritā mēs ar māsu devāmies uz veikalu iepirkties. Mēs dzīvojām pie saimnieces. Dzīvoklis atradās Cēsis. Mājupceļā no veikala pamanījām armijas automašīnu pie mūsu dzīvokļa. Mēs iegriezāmies kādā mājā, kur dzīvoja veciši. Viņi zināja, kas notiks, tāpēc mūs paslēpa. Diemžēl karavīri bija mūs pamanījuši un pēc neilga brīdīņa bija klāt. Mūs aizveda uz dzīvokli un lika paņemt lietas, ko vien varam. Viņi nebija slikti un dusmīgi cilvēki, vienkārši pildīja uzdevumu, taču ne visi bija tādi. Karavīriem bija šautenes ar durkļiem. Mums jau nekā daudz nebija, jo mūsu māja jau bija nodegusi frontes laikā. Paņēmām tikai kādu gabaliņu maizes un gaļas. Tikām ierakstīti kā politiskie. Lika aizpildīt kādu lapu, kurā bija daudz jautājumu krievu valodā, ierakstīts, ka tiekam pārcelti uz citu dzīvesvietu, taču uz kurieni- nezinājām. Ar mums kopā tika vesta arī Vija Žagara (Jura un Andra Žagara māte). Vešana uz Lodes staciju notika pēcpusdienā ap plkst. 15.00. Mūs lādēja lopu vagonos. Vienā vagonā apmēram 30 cilvēku. Vagonā mums nācās dzīvot visu dienu, tikai plkst. 2.00 sākām kustēties.

Vai deportācijas laikā bija vēl kādas pieturvietas, no kurām savāca vēl papildus cilvēkus?
Nē, nebija.

Cik ilgu laiku pavadījāt ceļā un uz kurieni Jūs tikāt aizvesta?
Ceļš bija garš un sūrs. Nevaru atcerēties vairs, cik ilgi pavadījām, taču tas bija ilgs un neaizmirstams. Daudzi nomira jau ceļā uz Sibīriju. Saimnieki, kuriem līdzīja vairāk pārtikas, dalījās arī ar tiem, kuriem tās nebija. Mūs izlaida Tomskā, kurā bija ieslodzītie un apkārt dzeloņdrāšu žogs. Dzīvojam tur tik ilgi, kamēr Obas upē izkusa ledus. Tad ar laivām mūs veda pa Obu līdz Padgornai. Tas bija ilgs ceļš, bet precīzi- nepateikšu. Tur bija sabraukuši kolhozu vadītāji, lai katrs sev izvēlētos labākos un

1949.gada deportācijas...

Intervija ar Eleonoru (dzim. Romāne) Blumbergu

jaunākos darbiniekus.
Kas notika pēc tam?
Mūs sadalīja pa kolhoziem. Kopā savāca kādas piecas ģimenes, krievi jau zināja, ka būsīm. Viņi mūs cienāja ar vārdiem kartupeļiem. Protams, tie bija ar mizu vārdi kartupeļi un viss. Katrai ģimenei bija viena istaba, kurā bija plīts, bet gultu nebija. Mums nācās gulēt vienā istabā ar sīvēniem un pilēm uz grīdas. Tur es nodzīvoju 2 gadus. Mums lika darīt visādus darbus, kā arī 6 mēnešus pavadīju taigā.

Ko Jums lika darīt taigā?
- Zāģējam kokmateriālus, kurus pavasārī veda prom. Lai tos izvestu no taigas, nācās pludināt pa upi.

Vai Jūs atceraties to cilvēku vārdus, ar kuriem Jūs uzturējāt kontaktus?
Jā, atceros. Mieziņus Gunārs, tagad dzīvo Smiltēnē. Kāda ģimene no Polijas, bet uzvārds vairs neatceros. Poliete ar Mieziņi Gunāru apprecējās Sibīrijā.

Kur Jūs nosūtīja pēc kolhoza?
Mani aizsūtīja uz Padgornu, pilsētu, tik lielu apmēram kā Smiltene. Tur es nodzīvoju 8 gadus. Šajā pilsētā trocūāri bija no koka, pa ielām staigāja cūkas un āži. Bet pēc tam nosūtīja atkal uz 6 mēnešiem uz taigu. Vajadzēja izpildīt normu.

Kur Jūs dzīvojāt tad, kamēr bijāt taigā?
Tur bija garas barakas. Pa dienu tur bija dežuranti, kas kurināja, lai barakas būtu siltas. Pārējiem vajadzēja iet 5 km taigā līdz cirsmā. Mēs zāģējām ciedru kokus. Tur es iepazīnos ar Jāni Blumbergu, ar kuru vēlāk arī Sibīrijā apprecējās. Mums piedzima dēls Ivars.

Kādi vēl darbi Jums bija jādara?
Pa naktīm vajadzēja sēt kviešus. Naktīs, kad bija mēnesnīca, bija ļoti gaišs un varēja pat kilometra attālumā dzirdēt, ja kāds sarunājās. Sniegs tur bija zilgans. Daba ir skaista, bet sūra. Taču mana draudzene apgalvoja, ka nekur nav tik

skaisti kā savā dzimtenē. Vēl mums vajadzēja ar ķekšiem dabūt krastā baļķus, kuri tika pludināti pa Čajas upi, jo nekādu celtņu nebija.

Vai Jūs pārcēla atpakaļ uz pilsētu, ja jā, tad ko Jums lika darīt?

Jā, pārcēla. Tur mēs rakām dziļas bedres pamatiem. Daļai vajadzēja stampāt granti, bet daļai to pievest bedrēm. Protams, ka arī blēdijāmies, liekot akmeņus pa vidu, bet lai to nepamana priekšnieki... Nācās strādāt smagus darbus. Pēc tam strādāju slimnīcā- dzemdību nodaļā. Mani interesēja medicīna. Tur es nostrādāju 2 gadus.

Vai Jūs bijāt kāda uzraudzībā?
Kad biju kolhozā, tad jā. Tur mums lika katru dienu atskaitīties, taču pilsētā nelika-uz vietas bija komandanti, kuriem tāpat neinteresējām. Kad strādāju kolhozā, nācās braukt vairākus kilometrus ar iejūgtiem bulļiem, lai nodotu atskaites.

Kā Jūs uzzinājāt, kad varat atgriezties dzimtenē?

Mums tas tika paziņots.
Kā Jūs tikāt atpakaļ uz Latviju?

Mūs savāca ar karavīru automašīnu, bet māsa un mamma palika tur, viņas neatlaida, tāpēc ka viņām bija tādi paši uzvārdi kā tad, kad tika aizvestas. Tā kā es apprecējos un jau biju Blumberga, mūs atbrīvoja. Viņi arī bija izsūtītie tieši tajā pašā gadā, kad es. Blumbergus deportēja no Lizuma stacijas.

Mūs aizveda līdz Tomskai. Ceļā pavadījām visu dienu. Tālāk mūs veda ar kuģi pa Obas upi. Tad veda ar vilcienu, un ceļā pavadījām 2 nedēļas. Mūs izlaida Uriekstes stacijā, kur mums bija pretim ar zirgu. Māsa un mamma no Sibīrijas tika uz Latviju tikai pēc 3 gadiem...

Kādas Jums bija izjūtas, atrodoties Sibīrijā?
Patiesību sakot, vienalga... Es jutos pavisam apjukusi, tāpēc jau arī izjūtas vienaldzīgas...

Lai gan pagājis pietiekami ilgs laiks, saprata, ka mana drauga vecmāmiņai nepavisam nebija viegli atbildēt uz manis uzdotajiem jautājumiem, kas atkal no jauna viņai atgādināja to laiku...

Vēlot labu veselību un neizslikstošu dzīvesprieku, paldies par interviju saka

Lāsma Tinkuse

Cālis 2011

Jaunpiebalgas kultūras namā 26. februārī notika mazo vokālistu konkurss „Cālis 2011”. Šogad kā nevienu gadu piedalījās ļoti daudz mazo cālēnu. Pavisam kopā 24 dziedātgribētāji. Mazo cāļu grupā Piebalgas cāļa titulu izpelnījās Keita Anna Grīnberga, savukārt vecākajā grupā - Līga Džīnija Rubene.

Paldies bērnu vecākiem un skolotājiem Aijai Petrovskaī un Jānim Žagariņam par mazo cālēnu sagatavošanu konkursam. Īpašs paldies sponsoriem, kas atbalstīja ar jaukajām dāvanām, - mūzikas izdevniecībai „Upe tuviem un tāliem”, īpaši Ivetai Mielavai par skaistajiem mūzikas diskkiem, izdevniecībai „Pētergailis”, īpaši Ingūnai Cepītei par vērtīgajām grāmatām, z/s „Lejas Jaunskrāgi”, īpaši Marutai Liviņai par pavasarīgajiem ziediem, un Valentīnai Dolmaneī par interesantajām feju cepurēm. Vēl paldies galvenās balvas - PIEBALGAS CAĻA darinātājam un dāvinātājam Velgai Rubeneī. Paldies pava-došajam orķestrim: Jānim Žagariņam, Lau-mai Makarei, Ro-landam Jurkevičam un Mārtiņam Smil-ginam! Paldies krāsainajām pasākuma fejām - Elzai Skutānei un Zanei Dzerkalei, kā arī atraktīvajai žūri-jai - Dzintrai Ro-zentālei, Dairai Alksnītei un Ingai Eihentālei.

**Kultūras
nama kolektīvs**

Diskusijas par latviešu karavīru Otrajā Pasaules karā

Ceturtdien, 10. martā, pie mums „Horizontā” norisinājās diskusija „Latviešu karavīru Otrajā pasaules karā”. Pie mums viesojās Piebalgas latviešu biedrības priekšsēdētājs Jānis Mājenieks, ķīmijas zinātņu doktors Jānis Pauliņš, leģionārs Jāzeps Sparāns, izsūtītais Jānis Sūtelis un mājapmācības un alternatīvās izglītības entuziasts Alvis Žukovskis, lai dalītos atmiņās par Otro pasaules karu, leģionu un dzīvi Sibīrijā, - par laiku, kas daudziem no mums ir zināms tikai no vēstures grāmatām.

Vispilgtāk mūs uzrunāja leģionāra Jāzeps Sparāna stāstījums. Viņš bijis tikai 15 gadus vecs, kad Latvijā ienācis krievu karaspēks. Tolaik Daugavpilī, kur viņš dzīvojis, bijuši Dziesmu svētki, visi gaidījuši ierodamies valsts prezidentu Kārli Ulmani, bet saņemta ziņa, ka viņš neieradīsies. Jau nākamajā rītā savām acīm varējis vērot, kā tanki un krievu karavīri ienāk Latvijā. Klausījāmies arī Jāzeps turpmākās dzīves un kara gaitas Latvijā, Vācijā un Sibīrijā...

Lielākā daļa no mums ir pieraduši pārvietoties siltās mašīnās, un pat visliktākais autobuss, ar kuru esam pārvietojušies, liekas kā greznība, ja salīdzina ar to, kā daudzi mūsu tautieši, tai skaitā arī piebaldzēna Jāņa Šūteļa ģimene, 1949. gada 25. marta naktī devušies ceļā cauros, nesiltinātos lopu vagonos pāri Urāliem, uz Sibīriju. J. Šūteļa kungs izstāstīja arī epizodi par skolu - pirmo gadu (vai divus) bērni uz skolu nav gājuši, līdz apguvuši krievu valodu. Latviski runāt skolā bijis stingri aizliegts. Skolas pārzinis to, kuru pieķēris, tam iedevis žetonu. Tam, kam bijis žetons, līdz vakara jundai bijis jānoķer vēl citi, kas atļāvušies runāt latviski, un jānodod žimogs tiem. Ja nav viens cits nav noķerts, tam, kuram bijis žimogs, pa nakti jāiemācās garš dzejolis krievu valodā un rīta jundā tekoši jāatskaita.

Dzirdējām dažādus interesantus stāstus arī no pārējiem uzaicinātajiem viesiem. Diskusiju laikā sapratām, ka viesu pārdzīvotais ir prātam neaptverams mūsdienu jauniešiem. Notikumi, kuri ir risinājušies pagātnē, spētu dot padomu, kā rīkoties šodienā, lai nepieļautu tik necilvēcīgus notikumus mūsu nākotnē.

BJIC „Horizonts” un jaunieši vēlas pateikties dzīvesgudrajiem vīriem par laiku, ko veltījāt mums!

Ieva Kazāka

**Jaunpiebalgas novada
kultūras pasākumu plāns
martā, aprīlī 2011. gadā**

Datums	Notikums	Vieta
18.03	Gaismas stāsti 5 plkst. 19.00	Jaunpiebalgas kultūras nams
25.03.	Represēto piemiņas pasākums Tikšanās ar grāmatas „Zemņīcas bērni” autori Andru Manfeldi plkst. 11.00	Jaunpiebalgas novada domes zāle
26.03.	Jaunrades deju konkurss	Valmiera
26.03	Amatierteātra „Triksteri” pirmizrāde A. Banka „Visi radi kopā” plkst. 20.00 Balle	Jaunpiebalgas kultūras nams
3.04.	Amatierteātru skate	Vecpiebalgas kultūras nams
9.04.	Vokālo ansambļu skate	Cēsis
10.04.	Deju kolektīvu skate	Cēsis Kultūras nams „Cata”
15.04.	Disko balle	Jaunpiebalgas kultūras nams
25.04.	Lieldienas	Jaunpiebalgas kultūras nams
29.04.	Vidusskolas atskaites koncerts	Jaunpiebalgas kultūras nams
30.04.	Koru skate	Cēsis

Lūdzu, sekojiet līdzi reklāmai www.jaunpiebalga.lv
Interesēties pa tālruni 26178257, 64162182.

Brīvdienu nedēļā no 21.līdz 25. martam BJIC „Horizonts” aktīvi darbosies!
Laipni aicināti visi interesenti!

Pirmdien, otrdien	Rokdarbi, auduma apdruka ar akrila krāsām. (līdz ņemam t- kreklus un citus apdrukājamus apģērbus) 13.30- 18.00
Trešdien	Filmu vakars mazajiem 12.00- 19.00 Droši vari ņemt līdzī savu filmu, ko vēlies parādīt citiem.
Ceturtdien	Deju paklāju sacensības 13.30- 18.00
Piektdien	Šausmu filmu vakars ar palikšanu pa nakti BJIC telpās.

Apsveicam

*Kāds meistars iekrāso dabu,
Līdzī tam cilvēku.*

Lai visskaistākajās krāsās iezīmējas pavasara atnākšana un dzimšanas diena!

60	Maldis Balodis	26.04.1951.	Pļavas iela 3
65	Indra Balode	26.04.1946.	Vecspundēni
	Maija Putniņa	18.04.1946.	Meža iela 6
	Guntis Vasilis	30.04.1946.	Vecpantuļi
70	Eleonora Ivanova	11.04.1941.	Gaujas iela 29A-1
	Ilga Kalnupe	13.04.1941.	Dārza iela 4-17
75	Tālis Edgars Bite	08.04.1936.	Bītes
	Jānis Oļģerts Nedēļa	18.04.1936.	Gaujas iela 29-1
	Jānis Rubenis	18.04.1936.	Emīla Dārziņa iela 28
	Tekla Saukāne	29.04.1936.	Mazbaši
80	Vija Leimane	22.04.1931.	Dārza iela 4-13
85	Aldonis Osvalds Bērziņš	17.04.1926.	Kalna Madaras
	Ilga Velta Sudraba	26.04.1926.	Elksniņi
	Biruta Šķestere	25.02.1926.	Sila Krūzes

Sirsnīgi sveicam aprīļa jubilārus!

Jaunpiebalgas novada dome

Pateicības

*Iet pa dzīvi un pamanīt
Brīdi, kad esi vajadzīgs,
Kad esi neizstājams
Kā ūdens,
Kā gaiss,
Kā mājas.
(Ā.Elksne.)*

Gribu pasacīt paldies par siltumu, iejūtību, prasmi Jaunpiebalgas ātrās medicīniskās palīdzības brigādei - Mārai Grinbergai, Dacei Ločmelei, šoferim Jānim Abelniekam par ātru palīdzības sniegšanu manai mammai Elzai Rusmanei un laikus nogādāšanu slimnīcā. Miļš paldies ģimenes ārstei Ingridai Brantei!

Meita Vaira Jansone

Saku lielu paldies Zeltītei Graudiņai, ka viņa pamodās ugunsgrēka nelaimes reizē, varēja notikt vēl lielāka nelaime. Vēl arī saku lielu paldies VUGD Jaunpiebalgas brigādei par darbu, ka no liesmojoša dzīvokļa 7. marta naktī iznesa Pēteri un viņš nesadega.

Paldies saka - māsas meita

19. martā plkst. 17.00
Jaunpiebalgas kultūras namā

Mūzikas un mākslas skolai- 25

KONCERTS

„Dimanta sēkliņas sijājamās...”

Ielūdz mūzikas un mākslas skolas audzēkņi un skolotāji
Nāciet un priecājieties kopā ar mums!

Ieeja bezmaksas

Dažādi

PĀRDOD
lopbarības biešu
sējmašīnu.

Zvanīt – 64129833

Vetārste
Anna Mackeviča
gaidīs jūsu zvanus

2.,3. un

16.,17. aprīlī.

Tālr. 29409709

Sēru vēsts

*Vējš piekļāvē ar tumsas spārnu,
Dziest gaisma – klusums mūžu sedz.
(V.Kokle-Liviņa.)*

Dzīves pavediens pārtrūcis un mūžības ceļā tiek aizvadīti

Marija Sietiņa 91 gadu vecumā,
Ilga Stangaine 88 gadu vecumā,
Anna Blagadiere 80 gadu vecumā,
Pēteris Zaļeskijs 52 gadu vecumā,
Māris Deisons 53 gadu vecumā,
Ēriks Greitaitis 58 gadu vecumā.

Līdzjūtība tuviniekiem!

Jaunpiebalgas novada dome

Jaunpiebalgas novada domes izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.), Vēsma Johansone tālr. 64162311 (darbā), 26615072 (mob.), Zinaida Šoldre tālr. 64129837 (darbā), 22409419 (mob.) e-pasts:althabere@e-apollo.lv; vesma.johansone@gmail.com

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļņu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce obligāta. Iespiests SIA „Latgales druka”.